

JUDECĂTORII

(Psalmul 106.34-36. Faptele Apostolilor 13.20. Ieremia 50.6.)

Iuda bate pe canaaniți și fereziți

1. După moartea lui Iosua, copiii lui Israel au întrebat* pe Domnul și au zis: „Cine dintre noi să se suie întâi împotriva canaaniților ca să pornească lupta cu ei?”

*Num. 27.21. Cap. 20.18.

2. Domnul a răspuns: „Iuda* să se suie; iată că am dat țara în mâinile lui.”

*Gen. 49.8.

3. Și Iuda a zis fratelui său Simeon: „Suie-te împreună cu mine în țara care mi-a căzut la sorți și să luptăm împotriva canaaniților; și voi merge* și eu cu tine în țara care ți-a căzut la sorți.”

*Vers. 17.

4. Iuda s-a suit, și Domnul a dat pe canaaniți și pe fereziți în mâinile lor; au ucis zece mii de oameni la Bezec*.

*1 Sam. 11.8.

5. Au găsit pe Adoni-Bezec la Bezec; au pornit lupta împotriva lui și au bătut pe canaaniți și fereziți.

6. Adoni-Bezec a luat fuga; dar ei l-au urmărit și l-au prins și i-au tăiat degetele cele mari de la mâini și de la picioare.

7. Adoni-Bezec a zis: „Șaptezeci de împărați, cu degetele cele mari de la mâini și de la picioare tăiate, strâneau mâncare sub masa mea; Dumnezeu îmi răspunde și mie* cum am făcut.”

L-au dus la Ierusalim și a murit acolo.

*Lev. 24.19. 1 Sam. 15.33. Iac. 2.13.

8. Fiii* lui Iuda au pornit lupta împo-

triva Ierusalimului și l-au luat; l-au trecut prin ascuțișul sabiei și au dat foc cetății.

*Ios. 15.63.

9. Fiii* lui Iuda s-au coborât apoi ca să bată pe canaaniți, care locuiau muntele, ținutul de miazăzi și câmpia.

*Ios. 10.36; 11.21; 15.13.

10. Iuda a pornit împotriva canaaniților care locuiau la Hebron, numit mai înainte Chiriati-Arba*; și a bătut pe Șeșai, pe Ahiman și Talmi.

*Ios. 14.15; 15.13,14.

11. De acolo* a pornit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriati-Sefer.

*Ios. 15.15.

12. Caleb* a zis: „Voi da pe fiica mea, Acsa, de nevastă cui va bate Chiriati-Seferul și-l va lua.”

*Ios. 15.16,17.

13. Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb, a pus mâna pe cetate; și Caleb i-a dat de nevastă pe fiica sa Acsa.

*Cap. 3.9.

14. Când* a intrat ea la Otniel, l-a îndemnat să ceară un ogor de la tatăl ei. Ea s-a coborât de pe măgar; și Caleb i-a zis: „Ce vrei?”

*Ios. 15.18,19.

15. Ea i-a răspuns: „Dă-mi un dar*, căci mi-ai dat un pământ secetos; dă-mi și izvoare de apă.” Și Caleb i-a dat Izvoarele de sus și izvoarele de jos.

*Gen. 33.11.

16. Fiii* chenitului, socrul lui Moise, s-au suit din Cetatea Finicilor*, împreună cu fiii lui Iuda, în pustiul lui

Iuda, la miazăzi de Arad†, și s-au dus†† de s-au așezat între popor.

*Cap. 4.11,17. 1 Sam. 15.6. 1 Cron. 2.55. Ier. 35.2.

**Deut. 34.3. †Num. 21.1. ††Num. 10.32.

17. Iuda* a pornit cu fratele său Simeon și au bătut pe canaaniții care locuiau la Țefat; au nimicit cetatea cu desăvârșire și au numit-o Horma** (Nimicire).

*Vers. 3. **Num. 21.3. Ios. 19.4.

18. Iuda a mai pus mâna pe Gaza* și pe ținutul ei, pe Ascalon și pe ținutul lui și pe Ecron și pe ținutul lui.

*Ios. 11.22.

19. Domnul* a fost cu Iuda; și Iuda a pus stăpânire pe munte, dar n-a putut să izgonească pe locuitorii din câmpie, pentru că aveau care** de fier.

*Vers. 2. 2 Împ. 18.7. **Ios. 17.16,18.

20. Au dat* Hebronul lui Caleb, cum spusese Moise; și el a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac.

*Num. 14.24. Deut. 1.36. Ios. 14.9,13; 15.13,14.

Cruțarea canaaniților

21. Fiii* lui Benjamin n-au izgonit pe iebusiții care locuiau la Ierusalim; și iebusiții au locuit în Ierusalim cu fiii lui Benjamin până în ziua de azi.

*Ios. 15.63; 18.28.

22. Casa lui Iosif s-a suit și ea împotriva Betelului, și Domnul* a fost cu ei.

*Vers. 19.

23. Cei din casa lui Iosif au iscodit* Betelul, care mai înainte se chema Luz**.

*Ios. 2.1; 7.2. Cap. 18.2. **Gen. 28.19.

24. Străjerii au văzut pe un om ieșind din cetate și i-au zis: „Arată-ne pe unde putem intra în cetate, și vom avea milă* de tine.”

*Ios. 2.12,14.

25. El le-a arătat pe unde ar putea să intre în cetate. Și au trecut cetatea prin ascuțișul sabiei; dar pe omul acela l-au lăsat să plece cu toată familia lui.

26. Omul acela s-a dus în țara hetitilor; a zidit o cetate și i-a pus numele Luz, nume pe care l-a purtat până în ziua de azi.

27. Manase* n-a izgonit nici el pe locuitorii din Bet-Sean și din satele dimprejurul lui, din Taanac și satele lui, din Dor și satele dimprejurul lui, din Ibleam și satele dimprejurul lui, din Meghido și satele dimprejurul lui; așa încât canaaniții au izbutit să rămână în țara aceasta.

*Ios. 17.11,12,13.

28. Când Israel a fost destul de tare, a supus pe canaaniți la un bir, dar nu i-a izgonit.

29. Efraim* n-a izgonit pe canaaniții care locuiau la Ghezer, și canaaniții au locuit în mijlocul lui Efraim la Ghezer.

*Ios. 16.10. 1 Împ. 9.16.

30. Zabulon n-a izgonit nici el pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol*; și canaaniții au locuit în mijlocul lui Zabulon, dar au fost supuși la un bir.

*Ios. 19.15.

31. Nici Așer* n-a izgonit pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici pe cei din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afic și din Rehob;

*Ios. 19.24-30.

32. și așeriții* au locuit în mijlocul canaaniților, locuitorii țării, căci nu i-au izgonit.

*Ps. 106.34,35.

33. Neftali* n-a izgonit pe locuitorii din Bet-Șemeș, nici pe locuitorii din Bet-Anat și a locuit** în mijlocul canaaniților, locuitorii țării; dar locuitorii din Bet-Șemeș și din Bet-Anat au fost supuși la un bir†.

*Ios. 19.38. **Vers. 32. †Vers. 30.

34. Amoriții au dat înapoi în munte pe fiii lui Dan și nu i-au lăsat să se coboare în câmpie.

35. Amoriții au izbutit să rămână la Har-Heres, la Aialon* și la Șaalbim; dar mâna casei lui Iosif a apăsat asupra lor și au fost supuși la un bir.

*Ios. 19.42.

36. Ținutul amoriților se întindea de la suișul* Acrabim, de la Sela și în sus.

*Num. 34.4. Ios. 15.3.

Îngerul Domnului muștră

21. Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim* și a zis: „Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care am jurat părinților voștri că v-o voi da. Am zis**:

„Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi;

*Vers. 5. **Gen. 17.7.

2. și voi* să nu încheiați legământ cu locuitorii din țara aceasta, ci să le surpați** altarele.” Dar voi† n-ați ascultat de glasul Meu. Pentru ce ați făcut lucrul acesta?

*Deut. 7.2. **Deut. 12.3. †Vers. 20. Ps. 106.34.

3. Am zis atunci: „Nu-i voi izgoni dinaintea voastră; ci vă vor sta în coaste*, și dumnezeii** lor vă vor fi o† cursă.”

*Ios. 23.13. **Cap. 3.6.

†Exod. 23.33; 34.12. Deut. 7.16. Ps. 106.36.

4. După ce a spus Îngerul Domnului aceste vorbe tuturor copiilor lui Israel, poporul a ridicat glasul și a plâns.

5. Au pus locului aceuia numele Bochim (*Cei ce plâng*); și au adus jertfe Domnului acolo.

Poporul slujește Domnului în timpul lui Iosua

6. Iosua* a dat drumul poporului, și copiii lui Israel au plecat fiecare în moștenirea lui, ca să ia țara în stăpânire. *Ios. 22.6; 24.28.

7. Poporul* a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua și care văzuseră toate lucrurile mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel. *Ios. 24.31.

8. Iosua*, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit în vârstă de o sută zece ani. *Ios. 24.29.

9. L-au îngropat* în ținutul pe care-l avea de moștenire, la Timnat-Heres**, în muntele lui Efraim, la miazănoapte de muntele Gaaș. *Ios. 24.30. **Ios. 19.50; 24.30.

Judecătorii

10. Tot neamul acela de oameni a fost adăugat la părinții lui, și s-a ridicat după el un alt neam de oameni, care nu cunoștea* pe Domnul, nici ce făcuse El pentru Israel. *Exod 5.2. 1 Sam. 2.12. 1 Cron. 28.9. Ier. 9.3; 22.16. Gal. 4.8. 2 Tes. 1.8. Tit 1.16.

11. Copiii lui Israel au făcut atunci ce nu plăcea Domnului și au slujit Baalilor.

12. Au* părăsit pe Domnul Dumnezeuul părinților lor care-i scosese din țara Egiptului și au mers** după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care-i înconjurau; s-au închinat* înaintea lor și au mântiat pe Domnul. *Deut. 31.16. **Deut. 6.14. †Exod 20.5.

13. Au părăsit pe Domnul și au slujit* lui Baal și Astarteilor. *Cap. 3.7; 10.6. Ps. 106.36.

14. Domnul S-a aprins de mânie* împotriva lui Israel. El i-a dat** în mâinile unor prădători care i-au prădat, i-a vândut† în mâinile vrăjmașilor lor de jur împrejur și nu s-au mai putut†† împotrivi vrăjmașilor lor. *Cap. 3.8. Ps. 106.40-42. **2 Împ. 17.20. †Cap. 3.8; 4.2. Ps. 44.12. Isa. 50.1. ††Lev. 26.37. Ios. 7.12,13.

15. Oriunde mergeau, mâna Domnului era împotriva lor ca să le facă rău, cum spusese Domnul și cum le* jurase Domnul. Au ajuns astfel într-o mare strâmtorare. *Lev. 26. Deut. 28.

16. Domnul* a ridicat judecători, ca

să-i izbăvească din mâna celor ce-i prădau. *Cap. 3.9,10,15. 1 Sam. 12.11. Fapt. 13.20.

17. Dar ei n-au ascultat nici de judecătorii lor, căci au curvit* cu alți dumnezei și s-au închinat înaintea lor. În curând s-au abătut de la calea pe care o urmaseră părinții lor și n-au ascultat de poruncile Domnului, ca și ei. *Exod 24.15,16. Lev. 17.7.

18. Când le ridica Domnul judecători, Domnul era cu judecătorul* și-i izbăvea din mâna vrăjmașilor lor în tot timpul vieții judecătorului, căci Domnului** I se făcea milă de suspinele scoase de ei împotriva celor ce-i apăsau și-i chinuiau. *Ios. 1.5. **Gen. 6.6. Deut. 32.36. Ps. 106.44,45.

19. Dar, după moartea* judecătorului, se stricau din nou, mai mult decât părinții lor, ducându-se după alți dumnezei, ca să le slujească și să se închine înaintea lor, și stăruiau în această purtare și impietritre. *Cap. 3.12; 4.1; 8.33.

20. Atunci Domnul S-a aprins de* mânie împotriva lui Israel și a zis: „Fiindcă neamul acesta a călcat legământul** Meu pe care-l poruncisem părinților lor și fiindcă n-au ascultat de glasul Meu, *Vers. 14. **Ios. 23.16.

21. nu voi mai izgoni* dinaintea lor nici unul din neamurile pe care le-a lăsat Iosua când a murit. *Ios. 23.13.

22. Astfel, prin ele*, voi pune pe Israel la încercare**, ca să știu dacă vor căuta sau nu să urmeze calea Domnului, cum au căutat părinții lor.“ *Deut. 8.2,16; 13.3. **Cap. 3.1,4.

23. Și Domnul a lăsat în pace pe popoarele acelea pe care nu le dăduse în mâinile lui Iosua și nu S-a grăbit să le izgonească.

Slujirea israeliților la idoli

3 1. Iată neamurile* pe care le-a lăsat Domnul ca să încerce pe Israel prin ele, pe toți cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului. *Cap. 2.21,22.

2. El voia numai ca vârstele de oameni ale copiilor lui Israel să cunoască și să învețe războiul, și anume cei ce nu-l cunoscuseră mai înainte.

3. Neamurile acestea erau cei* cinci domnitori ai filistenilor, toți canaanii, sidoniții și heviții care locuiau în muntele Liban, de la muntele Baal-Hermon până la intrarea Hamatului. *Ios. 13.3.

4. Neamurile* acestea au slujit ca să

pună pe Israel la încercare, pentru ca Domnul să vadă dacă vor asculta de poruncile pe care le dăduse părinților lor prin Moise. *Cap. 2.22.

5. Și copiii* lui Israel au locuit în mijlocul canaanților, hetitilor, amoritilor, fereziților, heviților și iebusitilor; *Ps. 106.35.

6. au luat* de neveste pe fetele lor și au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor și au slujit dumnezeilor lor. *Exod 34.16. Deut. 7.3.

Otniel

7. Copiii* lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului, au uitat pe Domnul și au slujit** Baalilor și idolorilor†. *Cap. 2.11. **Cap. 2.13. †Exod 34.13. Deut. 16.21. Cap. 6.25.

8. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel și i-a vândut* în mâinile lui Cușan-Rișeataim**, împăratul Mesopotamiei. Și copiii lui Israel au fost supuși opt ani lui Cușan-Rișeataim. *Cap. 2.14. **Hab. 3.7.

9. Copiii lui Israel au strigat* către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor**, care i-a izbăvit: pe Otniel†, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb. *Vers. 15. Cap. 4.3; 6.7; 10.10. 1 Sam. 12.10. Neem. 9.27. Ps. 22.5; 106.44; 107.13,19. **Cap. 2.16. †Cap. 1.13.

10. Duhul* Domnului a fost peste el. El a ajuns judecător în Israel și a pornit la război. Domnul a dat în mâinile lui pe Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei, și mâna Lui a fost puternică împotriva lui Cușan-Rișeataim. *Num. 27.18. Cap. 6.34; 11.29; 13.25; 14.6,19. 1 Sam. 11.6. 2 Cron. 15.1.

11. Țara a avut odihnă patruzeci de ani. Și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit.

Ehud

12. Copiii* lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului; și Domnul a întărit pe Eglon**, împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentru că făcuseră ce nu plăcea Domnului. *Cap. 2.19. **1 Sam. 12.9.

13. Eglon a strâns la el pe fiii lui Amon și pe amaleciți* și a pornit. A bătut pe Israel și a luat Cetatea Finicilor**. *Cap. 5.14. **Cap. 1.16.

14. Și copiii lui Israel au fost supuși* optsprezece ani lui Eglon, împăratul Moabului. *Deut. 28.48.

15. Copiii lui Israel au* strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un

izbăvitor, pe Ehud, fiul lui Ghera, beniamitul, care nu se slujea de mâna dreaptă. Copiii lui Israel au trimis prin el un dar lui Eglon, împăratul Moabului. *Vers. 9. Ps. 78.34.

16. Ehud și-a făcut o sabie cu două tășuri, lungă de un cot, și a încins-o pe sub haine, în partea dreaptă.

17. A dat darul lui Eglon, împăratul Moabului: Eglon era un om foarte gras.

18. Când a isprăvit de dat darul, a dat drumul oamenilor care-l aduseseră.

19. El însuși s-a întors* de la pietrăriile de lângă Ghilgal și a zis: „Împărate, am să-ți spun ceva în taină.“ Împăratul a zis: „Tăcere!“ Și toți cei ce erau lângă el au ieșit afară. *Ios. 4.20.

20. Ehud a început vorba cu el pe când stătea singur în odaia lui de vară și a zis: „Am un cuvânt din partea lui Dumnezeu pentru tine.“ Eglon s-a sculat de pe scaun.

21. Atunci Ehud a întins mâna stângă, a scos sabia din partea dreaptă și i-a implântat-o în pânțele.

22. Chiar și mânerul a intrat după fier, și grăsimea s-a strâns în jurul fierului; căci n-a putut scoate sabia din pânțele, ci a lăsat-o în trup așa cum o înfipsese.

23. Ehud a ieșit prin tindă, a închis ușile de la odaia de sus după el și a tras zăvorul.

24. După ce a ieșit el, au venit slujitorii împăratului și s-au uitat; și iată că ușile odăii de sus erau închise cu zăvorul. Ei au zis: „Fără îndoială, își acoperă picioarele în odaia de vară.“

25. Au așteptat multă vreme; și fiindcă el nu deschidea ușile odăii de sus, au luat cheia și au descuiat; și iată că stăpânul lor era mort, întins pe pământ.

26. Până să se dumirească ei, Ehud a luat-o la fugă, a trecut de pietrării și a scăpat în Seira.

27. Cum a ajuns, a sunat* din trâmbiță în munte** lui Efraim. Copiii lui Israel s-au coborât cu el din munte, și el s-a pus în fruntea lor. *Cap. 5.14; 6.34. 1 Sam. 13.3. **Ios. 17.15. Cap. 7.24; 17.1; 19.1.

28. El le-a zis: „Veniți după mine, căci Domnul* a dat în mâinile voastre pe vrăjmași voștri moabiți.“ Ei s-au coborât după el, au pus stăpânire pe vadurile** Iordanului, în fața Moabului, și n-au lăsat pe nimeni să treacă. *Cap. 7.9,15. 1 Sam. 17.47. **Ios. 2.7. Cap. 12.5.

29. Au ucis atunci aproape zece mii de oameni din Moab, toți voinici și viteji, și n-a scăpat unul.

30. În ziua aceea Moabul a fost smerit sub mâna lui Israel. Și țara* a avut odihnă optzeci de ani. *Vers. 11.

Şamgar

31. După el a urmat Şamgar*, fiul lui Anat. El a ucis şase sute de oameni dintre filistenii cu un oţic** de plug. Și el a fost un izbăvitor† al lui Israel††.

*Cap. 5.6,8. 1 Sam. 13.19,22. **1 Sam. 17.47,50. †Cap. 2.16. ††Cap. 4.1,3, etc.; 10.7,17; 11.4, etc. 1 Sam. 4.1.

Debora și Barac

41. Copiii* lui Israel iarăși au făcut ce nu plăcea Domnului, după moartea lui Ehud. *Cap. 2.19.

2. Și Domnul i-a vândut* în mâinile lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea la Hațor**. Căpetenia oştirii lui era Sisera†, și locuia la Haroșet-Goim††.

*Cap. 2.14. **Ios. 11.1,10; 19.36. †1 Sam. 12.9. Ps. 83.9. ††Vers. 13,16.

3. Copiii lui Israel au strigat către Domnul, căci Iabin avea nouă sute de care de fier* și, de douăzeci de ani apăsa** cu putere pe copiii lui Israel.

*Cap. 1.19. **Cap. 5.8. Ps. 106.42.

4. Pe vremea aceea judecător în Israel era Debora, prorocița, nevasta lui Lapidot.

5. Ea ședea* sub fînicul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim; și copiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecați. *Gen. 35.8.

6. Ea a trimis să cheme pe Barac*, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali**, și i-a zis: „Iată porunca pe care a dat-o Domnul Dumnezeu lui Israel: „Du-te, îndreaptă-te spre muntele Taborului și ia cu tine zece mii de oameni din copiii lui Neftali și din copiii lui Zabulon; *Evr. 11.32. **Ios. 19.37.

7. voi trage* spre tine, la pârâul Chison**, pe Sisera, căpetenia oştirii lui Iabin, împreună cu carele și oștile lui, și-l voi da în mâinile tale.“

*Exod 14.4. **Cap. 5.21. 1 Împ. 18.40. Ps. 83.9,10.

8. Barac i-a zis: „Dacă vii tu cu mine, mă voi duce; dar dacă nu vii cu mine, nu mă voi duce.“

9. Ea a răspuns: „Voi merge cu tine; dar nu vei avea slavă în calea pe care mergi, căci Domnul va da* pe Sisera în mâinile unei femei.“ Și Debora s-a sculat și s-a dus cu Barac la Chedeș.

*Cap. 2.14.

10. Barac a chemat pe Zabulon* și Neftali la Chedeș; zece mii de oameni mergeau în** urma lui, și Debora a plecat cu el.

*Cap. 5.18. **Exod 11.8. 1 Împ. 20.10.

11. Heber, chenitul*, se despărțise de cheniți, fiii lui Hobab**, socrul lui Moise, și își întinsese cortul până la stejarul Taanaim, lângă† Chedeș.

*Cap. 1.16. **Num. 10.29. †Vers. 6.

12. Au dat de știre lui Sisera că Barac, fiul lui Abinoam, s-a îndreptat spre muntele Taborului.

13. Și, de la Haroșet-Goim, Sisera și-a strâns spre pârâul Chisonului toate carele, nouă sute de care de fier, și tot poporul care era cu el.

14. Atunci Debora a zis lui Barac: „Scoală-te, căci iată ziua când† Domnul pe Sisera în mâinile tale. Într-adevăr, Domnul* merge înaintea ta.“ Și Barac s-a repezit de pe muntele Taborului, cu zece mii de oameni după el.

*Deut. 9.3. 2 Sam. 5.24. Ps. 68.7. Isa. 52.12.

15. Domnul* a pus pe fugă dinaintea lui Barac, prin ascuțișul sabiei, pe Sisera, toate carele lui și toată tabăra. Sisera s-a dat jos din carul lui și a fugit pe jos. *Ios. 10.10. Ps. 83.9,10.

16. Barac a urmărit carele și oștirea până la Haroșet-Goim; și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei, fără să fi rămas un singur om.

Sisera este ucis de Iael

17. Sisera a fugit pe jos în cortul Iaelei, nevasta lui Heber, chenitul; căci între Iabin, împăratul Hațorului, și casa lui Heber, chenitul, era pace.

18. Iael a ieșit înaintea lui Sisera și i-a zis: „Intră, domnule meu, intră la mine și nu te teme!“ El a intrat la ea în cort, și ea l-a ascuns sub o învelitoare.

19. El a zis: „Dă-mi, te rog, puțină apă să beau, căci mi-e sete.“ Ea a deschis burduful* cu lapte, i-a dat să bea și l-a acoperit. *Cap. 5.25.

20. El i-a mai zis: „Stai la ușa cortului, și dacă vine cineva și te întreabă: „Este cineva aici?“, să răspunzi: „Nu.“

21. Iael*, nevasta lui Heber, a luat un țaruș de-al cortului, a pus mâna pe ciocan, s-a apropiat încet de el și i-a bătut țarușul în tâmplă, așa că a răspuns până în pământ. El adormise adânc și era rupt de oboseală; și a murit. *Cap. 5.26.

22. Pe când Barac urmărea pe Sisera, Iael i-a ieșit înaintea și i-a zis: „Vino, și-ți voi arăta pe omul pe care-l cauți.“ El a intrat la ea, și iată că Sisera stătea întins, mort, cu țarușul bătut în tâmplă.

23. În ziua aceea, Dumnezeu a smerit* pe Iabin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel. *Ps. 18.47.

24. Și mâna copiilor lui Israel a apăsat greu asupra lui Iabin, împăratul Canaanului, până ce au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

Cântarea de laudă a Deborei

51. În ziua aceea, Debora a cântat* această cântare cu Barac, fiul lui Abinoam: *Exod 15.1. Ps. 18, titlu.

2. „Niște căpetenii s-au pus în fruntea poporului în Israel,

Și poporul* s-a arătat gata de luptă:

Binecuvântați pe Domnul! *2 Cron. 17.16.

3. Ascultați*, împărați!

Luăți aminte, domnitori!

Voi cânta, da, voi cânta Domnului,

Voi cânta din lăută Domnului Dumnezeului lui Israel. *Deut. 32.1,3. Ps. 2.10.

4. Doamne*, când ai ieșit din Seir, Când ai plecat din câmpiile Edo- mului,

Pământul** s-a cutremurat, cerurile au picurat,

Și norii au turnat ape cu găleata;

*Deut. 33.2. Ps. 68.7. **2 Sam. 22.8. Ps. 68.8. Isa. 64.3. Hab. 3.3,10.

5. Munții* s-au clătinat înaintea Domnului,

Sinaiul** acela s-a clătinat înaintea Domnului Dumnezeului lui Israel.“

*Deut. 4.11. Ps. 97.5. **Exod 19.18.

6. „Pe vremea lui* Şamgar, fiul lui Anat,

Pe vremea Iaelei** drumurile† erau părăsite,

Și călătorii apucau pe căi străbeme.

*Cap. 3.31. **Cap. 4.17. †Lev. 26.22. 2 Cron. 15.5. Isa. 33.8. Plîn. 1.4; 4.18.

7. Căpeteniile erau fără putere în Israel, fără putere,

Până când m-am sculat eu, Debora,

Până când m-am ridicat eu, ca o mamă* în Israel. *Isa. 49.23.

8. El își alesese noi dumnezei*: Atunci războiul era la porți;

Dar nu vedeai** nici scut, nici suliță La patruzeci de mii în Israel.

*Deut. 32.16. Cap. 2.12,17. **Cap. 4.3. 1 Sam. 13.19,22.

9. Inima mea se îndreaptă spre căpeteniile lui Israel,

Spre aceia din popor care* s-au arătat gata să lupte.

Binecuvântați pe Domnul! *Vers. 2

10. Voi, care* călăriți pe măgărițe albe,

Voi, care** ședeți pe covoare, Și voi, care umblați pe drum – cântați†!

*Ps. 105.2; 145.5. **Cap. 10.4; 12.14. †Ps. 107.32.

11. Arcașii, din mijlocul adăpătoarelor,

Să laude cu glasul lor binefacerile* Domnului,

Binefacerile cârmuirii Sale în Israel.

Atunci poporul Domnului s-a coborât la porți: *1 Sam. 12.7. Ps. 145.7.

12. Trezește-te*, trezește-te, Debora! Trezește-te, trezește-te și zi o cântare!

Scoală-te, Barac, Și adu-ți robii** de război,

Fiul lui Abinoam! *Ps. 57.8. **Ps. 68.18.

13. Atunci o rămășiță din popor a biruit* pe cei puternici,

Domnul mi-a dat biruința asupra celor viteji. *Ps. 49.14.

14. Din Efraim* au venit locuitorii lui** Amalec.

După tine a mers Beniamin în oștirea ta.

Din Machir† au venit căpeteniile, Și din Zabulon cârmuitorii.

*Cap. 3.13. **Cap. 3.27. †Num. 32.39,40.

15. Mai marii lui Isahar au fost cu Debora,

Și Isahar a venit după Barac*,

A fost trimis pe urma lui în vale.

La pâraiele lui Ruben

Au fost mari hotărâri! *Cap. 4.14.

16. Pentru ce ai rămas în mijlocul* staulilor

Să ascuți behăitul turmelor?

La pâraiele lui Ruben

Mari au fost sfaturile! *Num. 32.1.

17. Galaadul* de dincolo de Iordan

nu și-a părăsit locuința.

Pentru ce a stat Dan pe corăbii?

Așez** a stat pe malul mării

Și s-a odihnit în limanurile lui. *Ios. 13.25,31. **Ios. 19.29,31.

18. Zabulon* este un popor care a înfruntat moartea,

Și Neftali la fel, pe înălțimile din câmpie. *Cap. 4.10.

19. Împărații au venit, s-au luptat; Atunci au luptat împărații Canaanului

La Tanaac, la apele Meghido;
N-au luat nici o pradă, nici argint*.
*Vers. 30. Cap. 4.16. Ps. 44.12.

20. Din ceruri* se luptau,
De pe cărările lor, stelele** se luptau
împotriva lui Sisera,
*Ios. 10.11. Ps. 77.11,18. **Cap. 4.15.

21. Pârâul* Chison i-a luat,
Pârâul din vremurile străvechi, pârâul
Chison!
Suflete, calcă-n picioare pe viteji!
*Cap. 4.7.

22. Atunci copitele cailor au răsunat
De goana, de goana năbădăioasă a
războinicilor lor.

23. Blestemați pe Meroza, a zis Îngerul
Domnului,
Blestemați, blestemați pe locuitorii
lui;
Căci* n-au venit în ajutorul** Dom-
nului,
În ajutorul Domnului, printre oamenii
viteji.
*Cap. 21.9,10. Neem. 3.5. **1 Sam. 17.47; 18.17; 25.28.

24. Binecuvântată să fie între femei
lael*,
Nevasta lui Heber, chenitul!
Binecuvântată** să fie ea între femeile
care locuiesc în corturi!
*Cap. 4.17. **Luca 1.28.

25. El a cerut* apă, și ea i-a dat lapte;
În pahar împăratesc i-a adus unt.
*Cap. 4.19.

26. Cu o mână* a luat țărâșul,
Și cu dreapta ciocanul lucrătorilor,
A lovit pe Sisera, i-a despicat capul,
I-a sfărâmat și străpuns tâmpla.
*Cap. 4.21.

27. El s-a ghemuit: a căzut și s-a
sculat la picioarele ei;
S-a ghemuit și a căzut la picioarele
ei;
Acolo unde s-a ghemuit, acolo a
căzut fără viață.

28. Pe fereastră, prin zăbrele,
Se uită mama lui Sisera și strigă:
„Pentru ce zăbovește carul lui să
vină?
Pentru ce vin carele lui așa de
încet?“

29. Cele mai înțelepte dintre femeile
ei îi răspund
Și ea își răspunde singură:
30. „Negreșit, au găsit pradă*! Și-o
împart:
O față, două fete de fiecare om;
Pradă de haine vopsite pentru
Sisera;

Pradă de haine vopsite, cusute la
gherghef,
Două haine vopsite și cusute la
gherghef,
De pus pe grumazul biruitorului!“
*Exod 15.9.

31. Așa* să piară toți vrăjmașii Tăi,
Doamne!
Dar cei ce-L iubesc sunt ca soarele**,
când se arată în puterea lui.“
Țara a avut odihnă patruzeci de ani.
*Ps. 83.9,10. **2 Sam. 23.4. †Ps. 19.5.

Apăsarea madianiților

6. Copiii* lui Israel au făcut ce nu
plăcea Domnului; și Domnul i-a dat
în mâinile lui Madian**, timp de șapte
ani.
*Cap. 2.19. **Hab. 3.7.

2. Mâna lui Madian a fost puternică
împotriva lui Israel. Ca să scape de
Madian, copiii lui Israel fugeau în
văgăunile* munților, în peșteri și pe
stânci întărite.
*1 Sam. 13.6. Evr. 11.38.

3. După ce semăna Israel, Madian se
suia cu Amalec* și fiii răsăritului** și
porneau împotriva lui.
*Cap. 3.13. **Gen. 29.1. Cap. 7.12; 8.10. 1 Împ. 4.30. Iov 1.3.

4. Tăbărau în fața lui, nimiceau*
roadele țării până spre Gaza; și nu
lăsau în Israel nici merinde, nici oi,
nici boi, nici măgari.
*Lev. 26.16. Deut. 28.30,33,51. Mica 6.15.

5. Căci se suiau împreună cu turmele
și corturile lor, soseau ca o mulțime
de lăcuste*, erau fără număr, ei și
cămilele lor, și veneau în țară ca s-o
pustiască.
*Cap. 7.12.

6. Israel a ajuns foarte nenorocit din
pricina lui Madian, și copiii lui Israel
au strigat* către Domnul.
*Cap. 3.15. Osea 5.15.

7. Când copiii lui Israel au strigat
către Domnul din pricina lui Madian,
8. Domnul a trimis copiilor lui Israel
un proroc. El le-a zis: „Așa vorbește
Domnul Dumnezeu lui Israel: „Eu
v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din
casa robiei.

9. V-am scăpat din mâna egiptenilor
și din mâna tuturor celor ce vă apăsau;
i-am* izgonit dinaintea voastră și
v-am dat vouă țara lor.
*Ps. 44.2,3.

10. V-am zis: „Eu sunt Domnul Dum-
nezeul vostru; să nu vă* temeți de
dumnezeii amoriților, în a căror țară
locuiți.“ Dar voi n-ați ascultat glasul
Meu.“
*2 Împ. 17.35,37,38. Ier. 10.2.

Ghedeon

11. Apoi a venit Îngerul Domnului și
S-a așezat sub stejarul din Ofra, care
era al lui Ioas, din familia lui Abiezer*.
Ghedeon**, fiul său, bătea grâu în
teasc ca să-l ascundă de Madian.
*Ios. 17.2. **Evr. 11.32.

12. Îngerul Domnului i S-a arătat* și
i-a zis: „Domnul este** cu tine,
viteazule!“
*Cap. 13.3. Luca 1.11,28. **Ios. 1.5.

13. Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, domnul
meu, dacă Domnul este cu noi, pentru
ce ni s-au întâmplat toate lucruri?
Și unde* sunt toate minunile acelea**
pe care ni le istorisesc părinții noștri
când spun: „Nu ne-a scos oare Dom-
nul din Egipt?“ Acum Domnul ne
părăsește† și ne dă în mâinile lui
Madian!“
*Ps. 89.49. Isa. 59.1; 63.15. **Ps. 44.1. †2 Cron. 15.2.

14. Domnul S-a uitat la el și i a zis:
„Du-te cu puterea* aceasta pe care o ai
și izbăvește pe Israel din mâna lui
Madian; oare** nu te trimis Eu?“
*1 Sam. 12.11. Evr. 11.32,34. **Ios. 1.9. Cap. 4.6.

15. Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, domnul
meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată
că familia mea este cea mai săracă*
din Manase, și eu sunt cel mai mic din
casa tatălui meu.“
*1 Sam. 9.21.

16. Domnul i-a zis: „Eu* voi fi cu
tine, și vei bate pe Madian ca pe un
singur om.“
*Exod 3.12. Ios. 1.5.

17. Ghedeon I-a zis: „Dacă am căpătat
trecere înaintea Ta, dă-mi un semn* ca
să-mi arăți că Tu îmi vorbești.
*Exod 4.1-8. Vers. 36,37. 2 Împ. 20.8. Ps. 86.17. Isa. 7.11.

18. Nu Te depărta de aici* până mă
voi întoarce la Tine, să-mi aduc darul
și să-l pun înaintea Ta.“ Și Domnul a
zis: „Voi rămâne până te vei întoarce.“
*Gen. 18.3,5. Cap. 13.15.

19. Ghedeon* a intrat în casă, a
pregătit un ied și a făcut azime dintr-o
eșă de făină. A pus carnea într-un coș,
și zeama a turnat-o într-o oală, le-a
adus sub stejar și I le-a pus înaintea.
*Gen. 18.6-8.

20. Îngerul lui Dumnezeu i-a zis: „Ia
carnea și azimele, pune-le* pe stânca
aceasta și varsă** zeama.“ Și el a
făcut așa.
*Cap. 13.19. **1 Împ. 18.33,34.

21. Îngerul Domnului a întins vârful
toiagului pe care-l avea în mână și a
atins carnea și azimele. Atunci, s-a
ridicat din stâncă un foc* care a
mistuit carnea și azimele. Și Îngerul
Domnului S-a făcut nevăzut dinaintea
lui.
*Lev. 9.24. 1 Împ. 18.38. 2 Cron. 7.1.

22. Ghedeon, văzând* că fusese
Îngerul Domnului, a zis: „Vai de mine,
Stăpâne Doamne! Am văzut** pe
Îngerul Domnului față-n față.“
*Cap. 13.21. **Gen. 16.13; 32.30. Exod 33.20. Cap. 13.22.

23. Și Domnul i-a zis: „Fii pe pace*,
nu te teme, căci nu vei muri.“
*Dan. 10.19.

24. Ghedeon a zidit acolo un altar
Domnului și i-a pus numele „Domnul
păcii“: altarul aceasta este și astăzi la
Ofra*, care era a familiei lui Abiezer.
*Cap. 8.32.

Dărâmarea altarului lui Baal

25. În aceeași noapte, Domnul a zis
lui Ghedeon: „Ia vițelul tatălui tău și
un alt taur de șapte ani. Dărâmă altarul
lui Baal, care este al tatălui tău, și taie
parul închinat* Astartei, care este
deasupra.“
*Exod 34.13. Deut. 7.5.

26. Să zidești apoi și să întocmești,
pe vârful acestei stânci, un altar Dom-
nului Dumnezeului tău. Să iei taurul al
doilea și să aduci o ardere de tot, cu
lemnul din stâlpul idolului pe care-l
vei tăia.“

27. Ghedeon a luat zece oameni dintre
slujitorii lui și a făcut ce spusese
Domnul; dar, fiindcă se temea de casa
tatălui său și de oamenii din cetate, a
făcut lucrul acesta noaptea, nu ziua.

28. Când s-au sculat oamenii din
cetate dis-de-dimineată, iată că altarul
lui Baal era dărâmat, parul închinat
idolului deasupra lui era tăiat; și al
doilea taur era adus ca ardere de tot pe
altarul care fusese zidit.

29. Ei și-au zis unul altuia: „Cine
a făcut lucrul acesta?“ Și au întreat
și au făcut cercetări. Li s-a spus:
„Ghedeon, fiul lui Ioas, a făcut lucrul
acesta.“

30. Atunci oamenii din cetate au zis
lui Ioas: „Scoate pe fiul tău, ca să
moară, căci a dărâmat altarul lui Baal
și a tăiat parul sfânt care era deasupra lui.“

31. Ioas a răspuns tuturor celor ce
s-au înfățișat înaintea lui: „Oare datoria
voastră este să apărați pe Baal? Voi
trebuie să-i veniți în ajutor? Oricine
va lua apărarea lui Baal să moară până
dimineată. Dacă Baal este un dumne-
zeu, să-și apere el pricina, fiindcă i-au
dărâmat altarul.“

32. În ziua aceea au pus lui Ghedeon
numele Ierubaal* (*Apere-se Baal*),

căci au zis ei: „Aperere Baal împotriva lui, fiindcă i-a dăruit altarul.“

*1 Sam. 12.11. 2 Sam. 11.21.

33. Tot Madianul*, Amalec și fiii răsăritului, s-au strâns împreună, au trecut Iordanul și au tăbărit în valea** Izreel.

*Vers. 3. **Ios. 17.16.

34. Ghedeon a fost îmbrăcat cu Duhul* Domnului; a sunat** din trâmbiță, și Abiezer a fost chemat ca să meargă după el.

*Cap. 3.10. 1 Cron. 12.18. 2 Cron. 24.20. **Num. 10.3. Cap. 3.27.

35. A trimis soli în tot Manase, care de asemenea a fost chemat să meargă după el. A trimis soli în Așer, în Zabulon și în Neftali, care s-au suit să le iasă înainte.

Semnul cu lâna

36. Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „Dacă vrei să izbăvești pe Israel prin mâna mea, cum ai spus,

37. iată*, voi pune un val de lână în arie; dacă numai lâna va fi acoperită de rouă, și tot pământul va rămâne uscat, voi cunoaște că vei izbăvi pe Israel prin mâna mea, cum ai spus.“

*Exod 4.3,4,6,7.

38. Și așa s-a întâmplat. În ziua următoare, el s-a sculat dis-de-dimineață, a stors lâna și a scos roua din ea, care a dat un pahar plin cu apă.

39. Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „Să nu Te aprinzi* de mânie împotriva mea, și nu voi mai vorbi decât de data aceasta. Aș vrea numai să mai fac o încercare cu lâna: numai lâna să rămână uscată, și tot pământul să se acopere cu rouă.“

*Gen. 18.32.

40. Și Dumnezeu a făcut așa în noaptea aceea. Numai lâna a rămas uscată, și tot pământul s-a acoperit cu rouă.

Biruința asupra madianiților

71. Ierubaal*, sau Ghedeon, și tot poporul care era cu el, s-au sculat dis-de-dimineață și au tăbărit la izvorul Harod. Tabăra lui Madian era la miazănoapte de Ghedeon, spre dealul More, în vale.

*Cap. 6.32.

2. Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul pe care-l ai cu tine este prea mult, pentru ca să dau pe Madian în mâinile lui; el ar putea să se laude* împotriva Mea și să zică: „Mâna mea m-a izbăvit.“

*Deut. 8.17. Isa. 10.13. 1 Cor. 1.29. 2 Cor. 4.7.

3. Vesteste, dar, lucrul acesta în auzul poporului: „Cine este* fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze de

muntele Galaadului.“ Douăzeci și două de mii de oameni din popor s-au întors și au mai rămas zece mii.

*Deut. 20.8.

4. Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul este încă prea mult. Coboară-i la apă, și acolo ți-i voi alege; acela despre care îți voi spune: „Acesta să meargă cu tine“, va merge cu tine; și acela despre care îți voi spune: „Acesta să nu meargă cu tine“, nu va merge cu tine.“

5. Ghedeon a coborât poporul la apă, și Domnul a zis lui Ghedeon: „Pe toți cei ce vor lipăi apă cu limba, cum lipăie câinele, să-i desparți de toți cei ce vor bea apă din genunchi.“

6. Cei ce au lipăit apa, ducând-o la gură cu mâna, au fost în număr de trei sute de oameni; și tot poporul celălalt a îngenuncheat ca să bea.

7. Și Domnul a zis lui Ghedeon: „Cu* cei trei sute de oameni care au lipăit, vă voi mântui și voi da pe Madian în mâinile tale. Toți ceilalți din popor să se ducă fiecare acasă.“

*1 Sam. 14.6.

8. Au luat merindea poporului și trâmbițele lui. Apoi Ghedeon a trimis pe toți bărbații lui Israel, pe fiecare în cortul lui, și a ținut pe cei trei sute de oameni. Tabăra lui Madian era jos în vale.

9. Domnul a zis lui Ghedeon în timpul* nopții: „Scoală-te și coboară-te în tabără, căci am dat-o în mâinile tale.“

*Gen. 46.2,3.

10. Dacă ți-e frică să te cobori, coboară-te cu Pura, slujitorul tău.

11. Să ascuți* ce vor zice, și după aceea ți se vor întări mâinile: coboară-te, dar, în tabără.“ El s-a coborât cu Pura, slujitorul lui, până la întâia strajă a taberei.

*Gen. 24.14. Vers. 13-15. 1 Sam. 14.9,10.

12. Madian, Amalec și toți fiii răsăritului* erau răspândiți în vale, ca o mulțime de lăcuste, și cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe marginea mării.

*Cap. 6.5,33; 8.10.

13. Ghedeon a sosit; și iată că un om istorisea tovarășului său un vis. El zicea: „Am visat un vis; și se făcea că o turtă de orz se rostogolea în tabăra lui Madian; a venit de s-a lovit până la cort, și cortul a căzut; l-a răsturnat cu susul în jos, și cortul a fost dărâmat.“

14. Tovarășul lui a răspuns și a zis:

„Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, bărbatul lui Israel; Dumnezeu a dat în mâinile lui pe Madian și toată tabăra.“

15. Când a auzit Ghedeon istorisirea visului și tâlcuirea lui, s-a aruncat cu fața la pământ, s-a întors în tabăra lui Israel și a zis: „Sculați-vă, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian.“

16. A împărțit în trei cete pe cei trei sute de oameni și le-a dat tuturor trâmbițe și ulcioare goale, cu niște făclii în ulcioare.

17. El le-a zis: „Să vă uitați la mine și să faceți ca mine. Cum voi ajunge în tabără, să faceți ce voi face eu;

18. și când voi suna din trâmbiță, eu și toți cei ce vor fi cu mine, să sunați și voi din trâmbiță de jur împrejurul taberei și să ziceți: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!“

19. Ghedeon și cei o sută de oameni care erau cu el au ajuns la capătul taberei la începutul străzii de la mijlocul nopții, îndată după ce puseseră pe păzitori.

Au sunat din trâmbiță și au spart ulcioarele pe care le aveau în mână.

20. Cele trei cete au sunat din trâmbiță și au spart ulcioarele; au apucat făcliile cu mâna stângă, și trâmbițele cu mâna dreaptă ca să sune și au strigat: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!“

21. Au rămas* fiecare la locul lui în jurul taberei, și toată** tabăra a început să alerge, să țipe și să fugă.

*Exod 14.13,14. 2 Cron. 20.17. **2 Împ. 7.7.

22. Cei trei sute de oameni au sunat* iarăși din trâmbiță; și, în toată tabăra, Domnul** i-a făcut să întoarcă sabia* unii împotriva altora. Tabăra a fugit până la Bet-Șita spre Terera, până la hotarul de la Abel-Mehola lângă Tabat.

*Ios. 6.4,16,20. **Ps. 83.9. Isa. 9.4. †1 Sam. 14.20. 2 Cron. 20.23.

23. Bărbații lui Israel s-au strâns, cei din Neftali, din Așer și din tot Manase, și au urmărit pe Madian.

24. Ghedeon a trimis soli în tot muntele* lui Efraim ca să spună: „Coboarăți-vă înaintea lui Madian și tăiați-le trecerea apelor până la Bet-Bara și Iordan.“ Toți bărbații lui Efraim s-au strâns și au pus stăpânire pe trecerea** apelor până la Bet-Bara† și Iordan.

*Cap. 3.27. **Cap. 3.28. †Ioan 1.28.

25. Au pus mâna pe două* căpetenii ale

lui Madian: Oreb și Zeeb; au ucis pe Oreb la stânca** lui Oreb și au ucis pe Zeeb la teascul lui Zeeb. Au urmărit pe Madian și au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon, de cealaltă parte† a Iordanului.

*Cap. 8.3. Ps. 83.11. **Isa. 10.26. †Cap. 8.4.

Cearța cu bărbații lui Efraim

81. Bărbații* lui Efraim au zis lui Ghedeon: „Ce înseamnă felul acesta de purtare față de noi? Pentru ce nu ne-ai chemat, când ai plecat să te lupți împotriva lui Madian?“ Și au avut o mare ceartă cu el.

*Cap. 12.1. 2 Sam. 19.41.

2. Ghedeon le-a răspuns: „Ce-am făcut eu pe lângă voi? Oare nu face mai mult culesul ciorchinilor rămași în via lui Efraim decât culesul întregii viei a lui Abiezer?“

3. În mâinile voastre* a dat Dumnezeu pe căpeteniile lui Madian: Oreb și Zeeb. Ce-am putut face eu deci pe lângă voi?“ După ce l-a vorbit astfel, li s-a potolit mânia**.

*Cap. 7.24,25. Filip. 2.3. **Prov. 15.1.

Urmărirea vrăjmașului dincolo

4. Ghedeon a ajuns la Iordan și l-a trecut, el și cei trei sute de oameni care erau cu el, obosiți, dar urmărind mereu pe vrăjmaș.

5. El a zis celor din* Sucot: „Dați, vă rog, câteva pâini poporului care mă însoțește, căci sunt obosiți și sunt în urmărire la Zebah și Țalmuna, împărații Madianului.“

*Gen. 33.17. Ps. 60.6.

6. Căpeteniile din Sucot au răspuns: „Este oare mâna lui Zebah* și Țalmuna în stăpânirea ta, ca să dăm pâine** oștirii tale?“

*1 Împ. 20.11. **1 Sam. 25.11.

7. Și Ghedeon a zis: „Ei bine! După ce Domnul va da în mâinile noastre pe Zebah și pe Țalmuna, vă voi scărpinga* carnea cu spinii din pustiu și cu măcăcini.“

*Vers. 16.

8. De acolo s-a suit la Penuel* și a făcut celor din Penuel aceeași rugămintă. Ei i-au răspuns cum îi răspunseseră cei din Sucot.

*Gen. 32.30. 1 Împ. 12.25.

9. Și a zis și celor din Penuel: „Când* mă voi întoarce în pace, voi dărâma** turnul acesta.“

*1 Împ. 22.27. **Vers. 17.

10. Zebah și Țalmuna erau la Carcor împreună cu oștirea lor de aproape cincisprezece mii de oameni; toți cei ce mai rămăseseră din toată* oștirea

fiilor răsăritului: o sută douăzeci de mii de oameni care scoteau sabia fuseseră uciși. *Cap. 7.12.

11. Ghedeon s-a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi, la răsărit de Nobah* și de Iogbeha, și a bătut oștirea care se credea la adăpost**.

*Num. 32.35,42. **Cap. 18.27. 1 Tes. 5.3.

12. Zebah și Țalmuna au luat fuga; Ghedeon i-a urmărit, a prins* pe cei doi împărați ai Madianului, Zebah și Țalmuna, și a pus pe fugă toată oștirea. *Ps. 83.11.

13. Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a întors de la luptă prin sușul Heres.

14. A prins dintre cei din Sucot un tânăr pe care l-a întrebat, și care i-a dat în scris numele căpeteniilor și bătrânilor din Sucot; erau șaptezeci și șapte de bărbați.

15. Apoi a venit la cei din Sucot și a zis: „Iată pe Zebah și Țalmuna pentru care m-ați batjocorit*, zicând: „Oare mâna lui Zebah și Țalmuna este în stăpânirea ta, ca să dăm pâine oamenilor tăi obosiți?“ *Vers. 6.

16. Și a luat* pe bătrânii cetății și a pedepsit pe oamenii din Sucot cu spini din pustiu și cu măcăciuni. *Vers. 7.

17. A dărâmat* și turnul** din Penuel și a ucis pe oamenii cetății.

*Vers. 9. **1 Împ. 12.25.

18. El a zis lui Zebah și lui Țalmuna: „Cum erau oamenii pe care i-ați ucis la Tabor*?“ Ei au răspuns: „Erau ca tine, fiecare avea înfățișarea unui fiu de împărat.“ *Cap. 4.6. Ps. 89.12.

19. El a zis: „Erau frații mei, fiii mamei mele. Viu este Domnul că, dacă i-ați fi lăsat cu viață, nu v-aș ucide.“

20. Și a zis lui leter, întâiului lui născut: „Scoală-te și ucide-i!“ Dar tânărul nu și-a scos sabia, pentru că-i era teamă, căci era încă un copil.

21. Zebah și Țalmuna au zis: „Scoală-te tu însuși și ucide-ne. Căci cum e omul, așa e și puterea lui.“ Și Ghedeon s-a sculat și a ucis* pe Zebah și Țalmuna. A luat apoi lunișoarele de la gâtul cămilelor lor. *Ps. 83.11.

Moartea lui Ghedeon

22. Bărbații lui Israel au zis lui Ghedeon: „Domnește peste noi, tu și fiul tău, și fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mâna lui Madian.“

23. Ghedeon le-a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor

domni peste voi, ci Domnul* va domni peste voi.“ *1 Sam. 8.7; 10.19; 12.12.

24. Ghedeon le-a zis: „Am să vă fac o rugămintă: dați-mi fiecare verigile de nas pe care le-ați luat ca pradă.“ – Vrajmașii aveau verigi de aur, căci* erau ismaeliți. – *Gen. 25.13; 37.25,28.

25. Ei au zis: „Ți le vom da cu plăcere.“ Și au întins o manta, pe care a aruncat fiecare verigile pe care le prădase.

26. Greutatea verigilor de aur, pe care le-a cerut Ghedeon, a fost de o mie șapte sute de sicli de aur, afară de lunișoare, de cerceii de aur și hainele de purpură, pe care le purtau împărații Madianului, și afară de lăntișoarele de la gâtul cămilelor lor.

27. Ghedeon a făcut* din ele un efod și l-a pus în cetatea lui, la** Ofra, unde a ajuns o pricină de curvie† pentru tot Israelul; și a fost o cursă†† pentru Ghedeon și pentru casa lui.

*Cap. 17.5. **Cap. 6.24. †Ps. 106.39. ††Deut. 7.16.

28. Madianul a fost smerit înaintea copiilor lui Israel și n-a mai ridicat capul. Și țara* a avut odihnă patruzeci de ani, în timpul vieții lui Ghedeon.

*Cap. 6.31.

29. Ierubaal, fiul lui Ioas, s-a întors și a locuit în casa lui.

30. Ghedeon a avut șaptezeci* de fii, ieșiți din el, căci a avut mai multe neveste. *Cap. 9.2,5.

31. Țiitoarea* lui, care era la Sihem, i-a născut de asemenea un fiu, căruia i-au pus numele Abimelec. *Cap. 9.1.

32. Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o bătrânețe* fericită; și a fost îngropat în mormântul tatălui său, Ioas, la Ofra**, care era a familiei lui Abiezer. *Gen. 25.8. Iov 5.26. **Vers. 27. Cap. 6.24.

Israeliiți se închină iarăși la idoli

33. După moartea lui Ghedeon*, copiii lui Israel au început iarăși să curvească** cu Baalii și au luat† pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor.

*Cap. 2.19. **Cap. 2.17. †Cap. 9.4,46.

34. Copiii lui Israel nu* și-au adus aminte de Domnul Dumnezeu lor care-i izbăvise din mâna tuturor vrăjmașilor care-i înconjurau.

*Ps. 78.11,42; 106.13,21.

35. Și* n-au ținut la casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon, după tot binele pe care-l făcuse el lui Israel.

*Cap. 9.16-18. Ecl. 9.14,15.

Uneltirea lui Abimelec

9. Abimelec, fiul lui Ierubaal, s-a dus la Sihem la frații* mamei lui și iată cum le-a vorbit, atât lor, cât și la toată familia casei tatălui mamei sale:

*Cap. 8.31.

2. „Spuneți, vă rog, în auzul tuturor locuitorilor din Sihem: „Este mai bine pentru voi ca șaptezeci de oameni, toți fii ai lui Ierubaal, să stăpânească peste* voi sau un singur om să stăpânească peste voi?“ Și aduceți-vă aminte că eu sunt os** din oasele voastre și carne din carnea voastră.“

*Cap. 8.30. **Gen. 29.14.

3. Frații mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, și inima lor s-a plecat spre Abimelec; căci își ziceau: „El este frate* cu noi.“

*Gen. 29.15.

4. I-au dat șaptezeci de sicli de argint, pe care i-au ridicat din casa lui Baal-Berit*. Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără căpătâi** și neastâmpărați, care au mers după el.

5. A venit în casa tatălui său la Ofra* și a ucis** pe frații săi, fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni, pe aceeași piatră. N-a scăpat decât Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, căci se ascusese.

*Cap. 6.24. **2 Împ. 11.1,2.

6. Toți locuitorii din Sihem și toată casa lui Milo s-au strâns laolaltă și au venit de au făcut împărat pe Abimelec, lângă stejarul sădit în Sihem.

Pilda lui Iotam

7. Iotam a aflat despre lucrul acesta. S-a dus și s-a așezat pe vârful muntelui Garizim* și iată ce le-a strigat el cu glas tare:

„Ascultați-mă, locuitorii Sihemului, și Dumnezeu să vă asculte!

*Deut. 11.29; 27.12. Ios. 8.33. Ioan 4.20.

8. Copacii* au plecat să ungă un împărat și să-l pună în fruntea lor. Ei au zis măslinului: „Împărătește** peste noi!“

*2 Împ. 14.9. **Cap. 8.22,23.

9. Dar măslinul le-a răspuns: „Să-mi părăsesc eu unțdelemnul meu, care* îmi aduce laude din partea lui Dumnezeu și a oamenilor, ca să mă duc să domnesc peste copaci?“

*Ps. 104.15.

10. Și copacii au zis smochinului: „Vino, tu, de împărătește peste noi!“

11. Dar smochinul le-a răspuns: „Să-mi părăsesc eu dulceața mea și rodul meu

cel minunat, ca să mă duc să domnesc peste copaci?“

12. Și copacii au zis viței: „Vino, tu, și domnește peste noi!“

13. Dar vița le-a răspuns: „Să-mi părăsesc eu vinul, care înveselește* pe Dumnezeu și pe oameni, ca să mă duc să domnesc peste copaci?“

*Ps. 104.15.

14. Atunci toți copacii au zis spinului: „Vino, tu, și împărătește peste noi.“

15. Și spinul a răspuns copacilor: „Dacă, în adevăr, vreți să mă ungeți ca împărat al vostru, veniți și adăpostiți-vă sub* umbra mea; altfel, să iasă un foc** din spin și să mistuie† cedrii Libanului.“

*Isa. 30.2.

Dan. 4.12. Osea 14.7. **Vers. 20. Num. 21.28. Ezec. 19.14. †2 Împ. 14.9. Ps. 104.16. Isa. 2.13; 37.24. Ezec. 31.3.

16. Acum, oare cu adevărat și cu toată curăția ați lucrat voi, făcând împărat pe Abimelec? Ați arătat voi bunăvoință față de Ierubaal și de casa lui? V-ați purtat voi oare cu el potrivit cu slujba* pe care v-a făcut-o? –

*Cap. 8.35.

17. Căci tatăl meu s-a luptat pentru voi; și-a pus viața în primejdie și v-a izbăvit din mâna lui Madian;

18. și voi v-ați* ridicat împotriva casei tatălui meu, i-ați ucis fiii, șaptezeci de oameni, pe aceeași piatră, și ați făcut împărat peste locuitorii din Sihem pe Abimelec, fiul roabei lui, pentru că este fratele vostru. –

*Vers. 5,6.

19. Dacă, în adevăr și cu toată curăția, v-ați purtat voi astăzi față de Ierubaal și casa lui, bine! Abimelec să fie bucuria* voastră, și voi să fiți bucuria lui!

*Isa. 8.6. Filp. 3.3.

20. Dacă nu, să iasă un foc* din Abimelec și să mistuie pe locuitorii din Sihem și casa lui Milo; și un foc să iasă din locuitorii Sihemului și din casa lui Milo și să mistuie pe Abimelec!

*Vers. 15,56,57.

21. Iotam s-a dat în lături și a luat-o la fugă; s-a dus la Beer*, unde a locuit departe de fratele său Abimelec.

*2 Sam. 20.14.

Sfârșitul rușinos al lui Abimelec

22. Abimelec stăpânise trei ani peste Israel.

23. Atunci Dumnezeu* a trimis un duh rău între Abimelec și locuitorii Sihemului, și locuitorii Sihemului au fost necredincioși** lui Abimelec,

*1 Sam. 16.14; 18.9,10. 1 Împ. 12.15; 22.22. 2 Cron. 10.15; 18.19, etc. Isa. 19.2,14. **Isa. 33.1.

24. pentru ca* și cruzimea săvârșită cu cei șaptezeci de fii ai lui Ierubaal să-și ia pedeapsa, și sângele lor să cadă asupra fratelui lor Abimelec, care-i ucise, și asupra locuitorilor Sihemului, care-l ajutaseră să ucidă pe frații săi.

*1 Împ. 2.32. Est. 9.25. Ps. 7.16. Mat. 23.35,36.

25. Locuitorii Sihemului au pus la pândă împotriva lui, pe vârfurile munților, niște oameni care jefuiau pe toți cei ce treceau pe lângă ei pe drum. Și lucrul acesta a fost adus la cunoștința lui Abimelec.

26. Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu frații săi și au trecut la Sihem. Locuitorii Sihemului au avut încredere în el!

27. Au ieșit la câmp, le-au cules viile, le-au călcat strugurii și au început să se veselească; au intrat în casa* dumnezeului lor, au mâncat și au băut și au blestemat pe Abimelec.

*Vers. 4.

28. Și Gaal, fiul lui Ebed, zicea: „Cine* este Abimelec și cine este Sihem, ca să slujim lui Abimelec? Nu este el fiul lui Ierubaal și nu este Zebul îngrijitorul lui? Slujiți bărbaților lui Hamor**, tatăl lui Sihem; de ce să slujim lui Abimelec?

*1 Sam. 25.10. 1 Împ. 12.16. **Gen. 34.2,6.

29. Oh! Dacă* aș fi eu stăpânul acestui popor, aș răsturna pe Abimelec.“ Și despre Abimelec zicea: „Strânge-ți ostirea și ieși!“

*2 Sam. 15.4.

30. Zebul, cărmuitorul cetății, a auzit ce zicea Gaal, fiul lui Ebed, și s-a aprins de mânie.

31. A trimis pe ascuns niște soli la Abimelec, ca să-i spună: „Iată, Gaal, fiul lui Ebed, și frații lui, au venit la Sihem și au răsculat cetatea împotriva ta.

32. Acum, pleacă noaptea, tu și poporul care este cu tine, și stai la pândă în câmp.

33. Dimineața, la răsăritul soarelui, să te arunci cu năvală asupra cetății. Și când Gaal și poporul care este cu el vor ieși împotriva ta, să-i faci ce-ți vor îngădui puterile.

34. Abimelec și tot poporul care era cu el au plecat noaptea și s-au pus la pândă lângă Sihem, împărțiți în patru cete.

35. Gaal, fiul lui Ebed, a ieșit și a stat la intrarea porții cetății. Abimelec și tot poporul care era cu el s-au sculat atunci de la pândă.

36. Gaal a zărit poporul și a zis lui Zebul: „Iată un popor care se coboară

din vârful munților.“ Zebul i-a răspuns: „Este umbra munților pe care-i iei drept oameni.“

37. Gaal, luând iarăși cuvântul, a zis: „Este chiar un popor care se coboară de pe înălțimile țării, și o ceată vine pe drumul Stejarului Ghicitorilor.“

38. Zebul i-a răspuns: „Unde îți este acum gura cu care* ziceai: „Cine este Abimelec, ca să-i slujim? Nu este oare acesta poporul pe care-l disprețuiai tu? Mergi acum și luptă-te cu el!“

*Vers. 28,29.

39. Gaal a înaintat în fruntea locuitorilor Sihemului și s-a luptat cu Abimelec.

40. Urmărit de Abimelec, a luat-o la fugă dinaintea lui, și mulți oameni au căzut morți până la intrarea porții.

41. Abimelec s-a oprit la Aruma. Și Zebul a izgonit pe Gaal și pe frații lui, care n-au putut să rămână la Sihem.

42. A doua zi, poporul a ieșit la câmp. Abimelec, căruia i s-a dat de știre,

43. și-a luat ceata, a împărțit-o în trei părți și s-a pus la pândă în câmp. Văzând că poporul ieșea din cetate, s-a sculat împotriva lor și i-a bătut.

44. Abimelec și cetele care erau cu el au pornit înainte și s-au așezat la intrarea porții cetății: două din aceste cete s-au aruncat asupra tuturor celor ce erau în câmp și i-au bătut.

45. Abimelec a bătut cetatea toată ziua; a luat-o* și a ucis poporul care se afla în ea. Apoi a dărâmat** cetatea până în temelie și a presărat sare peste ea.

*Vers. 20. **Deut. 29.23. 1 Împ. 12.25. 2 Împ. 3.25.

46. La auzul acestui lucru, toți locuitorii turnului Sihemului s-au dus în cetățuia casei dumnezeului* Berit.

*Cap. 8.33.

47. S-a dat de știre lui Abimelec că toți locuitorii turnului Sihemului s-au strâns acolo.

48. Atunci Abimelec s-a suit pe muntele Talmon*, el și tot poporul care era cu el. A luat o secure în mână, a tăiat o ramură de copac, a luat-o și a pus-o pe umăr. Apoi a zis poporului care era cu el: „Ați văzut ce am făcut? Grăbiți-vă și faceți și voi ca mine.“

*Ps. 68.14.

49. Și au tăiat fiecare câte o ramură și au mers după Abimelec; au așezat ramurile lângă cetățuia și i-au dat foc ei și celor ce se aflau în ea. Așa au pierit toți oamenii din turnul Sihemului, în

număr de aproape o mie, bărbați și femei.

50. Abimelec a pornit împotriva Tebețului. A impresurat Tebețul și l-a luat.

51. În mijlocul cetății era un turn tare, unde au fugit toți locuitorii cetății, bărbați și femei; au încuiat ușile după ei și s-au suit pe acoperișul turnului.

52. Abimelec a ajuns până la turn; l-a bătut și s-a apropiat de ușa turnului ca să-i pună foc.

53. Atunci o femeie a aruncat* o piatră de rășniță pe capul lui Abimelec și i-a sfărâmat țeasta capului.*1 Sam. 11.21.

54. Îndată el* a chemat pe tânărul care-i purta armele și i-a zis: „Scoate-ți sabia și omoară-mă, ca să nu se zică de mine: „L-a omorât o femeie.“ Tânărul l-a străpuns cu sabia și a murit.

*1 Sam. 31.4.

55. Când au văzut bărbații lui Israel că Abimelec a murit, au plecat fiecare acasă.

56. Astfel* a făcut Dumnezeu să cadă asupra lui Abimelec răul pe care-l făcuse tatălui său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai lui;

*Vers. 24. Iov 31.3. Ps. 94.23. Prov. 5.22.

57. și Dumnezeu a făcut să cadă asupra capului oamenilor din Sihem tot răul pe care-l făcuseră. Astfel s-a împlinit față de ei blestemul* lui Iotam, fiul lui Ierubaal.

*Vers. 20.

Tola și Iair, judecători în Israel

10. După Abimelec, s-a sculat* Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, bărbat din Isahar, ca să izbăvească pe Israel; el locuia la Șamir, în muntele lui Efraim.

*Cap. 2.16.

2. Tola a fost judecător în Israel douăzeci și trei de ani; apoi a murit și a fost îngropat la Șamir.

3. După el, s-a sculat Iair, galaaditul, care a fost judecător în Israel douăzeci și doi de ani.

4. El avea treizeci de fii, care călăreau pe treizeci* de mânji de măgari și stăpâneau treizeci de cetăți, numite** și azi cetățile lui Iair și așezate în țara Galaadului.

*Cap. 5.10; 12.14. **Deut. 3.14.

5. Și Iair a murit și a fost îngropat la Camon.

Filistenii și amoniții apasă pe Israel

6. Copiii* lui Israel au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului; au** slujit Baalilor

și Astarteilor, dumnezeilor* Siriei, dumnezeilor Sidonului††, dumnezeilor Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon și dumnezeilor filistenilor, și au părăsit pe Domnul și nu l-au mai slujit.

*Cap. 2.11; 3.7; 4.1; 6.1; 13.1.

**Cap. 2.13. †Cap. 2.12. ††1 Împ. 11.33. Ps. 106.36.

7. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel și i-a vândut* în mâinile filistenilor și în mâinile fiilor lui Amon.

*Cap. 2.14. 1 Sam. 12.9.

8. Ei au apăsă și au asuprit pe copiii lui Israel în vremea aceea optsprezece ani, și anume: pe toți copiii lui Israel care erau de cealaltă parte a Iordanului, în țara amoriților, în Galaad.

9. Fiii lui Amon au trecut Iordanul ca să se bată și împotriva lui Iuda, împotriva lui Benjamin și împotriva casei lui Efraim. Și Israel era într-o mare strâmtorare.

10. Copiii* lui Israel au strigat către Domnul și au zis: „Am păcătuit împotriva Ta, căci am părăsit pe Dumnezeu nostru și am slujit Baalilor.“

*1 Sam. 12.10.

11. Domnul a zis copiilor lui Israel: „Nu v-am izbăvit* Eu de egipteni, de amoriți**, de fiii lui Amon† și de filistenii††?”

*Exod 14.30.

**Num. 21.21,24,25. †Cap. 3.12,13. ††Cap. 3.31.

12. Și când v-au apăsă* sidoniții**, Amalec† și Maon, și ați strigat către Mine, nu v-am izbăvit Eu din mâinile lor?

*Ps. 106.42,43. **Cap. 5.19. †Cap. 6.3.

13. Dar voi M-ați părăsit* și ați slujit altor dumnezei. De aceea, nu vă voi mai izbăvi.

*Deut. 32.15. Ier. 2.13.

14. Duceți-vă și chemați* pe dumnezeii pe care i-ați ales; ei să vă izbăvească în vremea strâmtării voastre!“

*Deut. 32.37,38. 2 Împ. 3.13. Ier. 2.28.

15. Copiii lui Israel au zis Domnului: „Am păcătuit, fă-ne* ce-ți va plăcea. Numai izbăvește-ne astăzi!“

*1 Sam. 3.18. 2 Sam. 15.26.

16. Și au* scos dumnezeii străini din mijlocul lor și au slujit Domnului. El S-a îndurat** de suferințele lui Israel.

*2 Cron. 7.14; 15.8. Ier. 18.7,8. **Ps. 106.44,45. Isa. 63.8.

17. Fiii lui Amon s-au strâns și au tăbărât în Galaad, și copiii lui Israel s-au strâns și au tăbărât la* Mițpa.

*Gen. 31.49. Cap. 11.11,29.

18. Poporul și căpeteniile Galaadului și-au zis unul altuia: „Cine este omul care va începe lupta împotriva fiilor

lui Amon? El va* fi căpetenia tuturor locuitorilor Galaadului.“

*Cap. 11.8,11.

Iefta, judecător în Israel

11 1. Iefta*, galaaditul, era un om viteaz**. El era fiul unei curve. Galaad născuse pe Iefta.

*Evr. 11.32. **Cap. 6.12. 2 Imp. 5.1.

2. Nevasta lui Galaad i-a născut fii, care, făcându-se mari, au izgonit pe Iefta și i-au zis: „Tu nu vei avea moștenire în casa tatălui nostru, căci ești fiul unei alte femei.“

3. Și Iefta a fugit de la frații lui și a locuit în țara Tob. Niște oameni* fără căpătâi s-au strâns la Iefta și făceau plimbări cu el.

*Cap. 9.4. 1 Sam. 22.2.

4. După câțva timp, fiii lui Amon au pornit cu război împotriva lui Israel.

5. Și pe când fiii lui Amon făceau război cu Israel, bătrânii Galaadului s-au dus să caute pe Iefta din țara Tob.

6. Ei au zis lui Iefta: „Vino de fii căpetenia noastră, și să batem pe fiii lui Amon.“

7. Iefta a răspuns bătrânilor Galaadului: „Nu m-ați* urât voi și nu m-ați izgonit voi din casa tatălui meu? Pentru ce veniți la mine acum când sunteți în strămtorare?“

*Gen. 26.27.

8. Bătrânii* Galaadului au zis lui Iefta: „Ne întorcem** la tine acum, ca să mergi cu noi, să bați pe fiii lui Amon și să fii căpetenia țării noastre, căpetenia tuturor locuitorilor Galaadului.“

*Cap. 10.18. **Luca 17.4. †Cap. 10.18.

9. Iefta a răspuns bătrânilor Galaadului: „Dacă mă aduceți înapoi ca să bat pe fiii lui Amon și dacă Domnul îi va da înaintea mea, voi fi eu oare căpetenia voastră?“

10. Bătrânii Galaadului au zis lui Iefta: „Domnul* să ne audă și să judece dacă nu vom face ce spui.“

*Ier. 42.5.

11. Și Iefta a pornit cu bătrânii Galaadului. Poporul l-a pus în fruntea lui și l-a așezat căpetenie*, și Iefta a spus din nou înaintea** Domnului, la Mițpa, toate cuvintele pe care le rostise.

*Vers. 8. **Cap. 10.17; 20.1. 1 Sam. 10.17; 11.15.

Înfrângerea amoniților

12. Iefta a trimis soli împăratului fiilor lui Amon, ca să-i spună: „Ce ai cu mine de vii împotriva mea să faci război împotriva țării mele?“

13. Împăratul fiilor lui Amon a răspuns solilor lui Iefta: „Pentru că* Israel, când s-a suit din Egipt, a pus mâna pe țara mea, de la Arnon până la Iaboc** și Jordan. Dă-mi-o înapoi acum de bunăvoie.“

*Num. 21.24-26. **Gen. 32.22.

14. Iefta a trimis iarăși soli împăratului fiilor lui Amon,

15. ca să-i spună: „Așa vorbește Iefta: „Israel* n-a pus mâna pe țara Moabului, nici pe țara fiilor lui Amon. *Deut. 2.9,19.

16. Căci, când s-a suit Israel din Egipt, a mers* în pustiu până la Marea Roșie și a ajuns la Cades**.

*Num. 14.25. Deut. 1.40. Ios. 5.6. **Num. 13.26; 20.1. Deut. 1.46.

17. Atunci Israel a trimis* soli împăratului Edomului, ca să-i spună: „Lasă-mă să trec prin țara ta.“ Dar** împăratul Edomului n-a voit. A trimis și la împăratul Moabului, și nici el n-a vrut. Și Israel a rămas la Cades.

*Num. 20.14. **Num. 20.18,21. †Num. 20.1.

18. Apoi a mers prin pustiu, a ocolit* țara Edomului și țara Moabului și a venit** la răsăritul țării Moabului; au tăbărât* dincolo de Arnon, fără să intre pe ținutul Moabului, căci Arnonul era hotarul Moabului.

*Num. 21.4. Deut. 2.1-8. **Num. 21.11. †Num. 21.13; 22.36.

19. Israel a trimis* soli lui Sihon, împăratul amoniților, împăratul Heshbonului.

Și Israel i-a zis: „Lasă-mă să trec prin** țara ta până la locul spre care mergem.“

*Num. 21.21. Deut. 2.26. **Num. 21.22. Deut. 2.27.

20. Dar Sihon* n-a avut încredere în Israel, ca să-l lase să treacă pe ținutul lui; și-a strâns tot poporul, a tăbărât la Iahaț și a luptat împotriva lui Israel.

*Num. 21.23. Deut. 2.32.

21. Domnul Dumnezeu lui Israel a dat pe Sihon și pe tot poporul lui în mâinile lui Israel care i-a bătut*. Israel a pus mâna pe toată țara amoniților care erau așezați în țara aceasta.

*Num. 21.24,25. Deut. 2.33,34.

22. Au pus mâna pe tot ținutul amoniților*, de la Arnon până la Iaboc, și de la pustiu până la Iordan.

*Deut. 2.36.

23. Și acum, când Domnul Dumnezeu lui Israel a izgonit pe amoniți dinaintea poporului Său, Israel, tu să le stăpânești țara?

24. Oare ce-ți dă în stăpânire dumnezeul tău, Chemoș*, nu vei stăpâni? Și

tot ce ne-a dat în stăpânire Domnul** Dumnezeu nostru, înaintea noastră, noi să nu stăpânim?! *Num. 21.29.

1 Imp. 11.7. Ier. 48.7. **Deut. 9.4,5; 18.12. Ios. 3.10.

25. Ești tu mai bun decât Balac*, fiul lui Tipor, împăratul Moabului? S-a certat el cu Israel sau a făcut el război împotriva lui?

*Num. 22.2. Ios. 24.9.

26. Iată că sunt trei sute de ani de când locuiește Israel la Hesbon* și în satele din jurul lui, la Aroer** și în satele din jurul lui și în toate cetățile care sunt pe malul Arnonului: pentru ce nu i le-ați luat în tot timpul acesta?

*Num. 21.25. **Deut. 2.36.

27. Eu nu te-am supărat deloc, și rău te-ai purtat cu mine, făcându-mi război. Domnul să judece* lucrul acesta. El să fie astăzi judecător** între fiii lui Israel și fiii lui Amon.“

*Gen. 18.25. **Gen. 16.5; 31.53. 1 Sam. 24.12,15.

28. Împăratul fiilor lui Amon n-a ascultat cuvintele pe care a trimis Iefta să i le spună.

Fiica lui Iefta

29. Duhul* Domnului a venit peste Iefta. Iefta a străbătut Galaadul și Manase; a trecut la Mițpe, în Galaad; și din Mițpe, din Galaad, a pornit împotriva fiilor lui Amon.

*Cap. 3.10.

30. Iefta a făcut o juruință* Domnului și a zis: „Dacă vei da în mâinile mele pe fiii lui Amon,

*Gen. 28.20. 1 Sam. 1.11.

31. oricine va ieși pe porțile casei mele înaintea mea, la întoarcerea mea fericită de la fiii lui Amon, va* fi închinat Domnului și-l voi** aduce ca ardere de tot.“

*Lev. 27.2,3, etc.

1 Sam. 1.11,28; 2.18. **Lev. 27.11,12. Ps. 66.13.

32. Iefta a pornit împotriva fiilor lui Amon, și Domnul i-a dat în mâinile lui.

33. Le-a pricinuit o foarte mare înfrângere, de la Aroer până spre* Minit, loc care cuprindea douăzeci de cetăți, și până la Abel-Cheramim. Și fiii lui Amon au fost smeriți înaintea copiilor lui Israel.

*Ezec. 27.17.

34. Iefta s-a întors acasă la Mițpa*. Și iată că fiica sa** i-a ieșit înaintea cu timpane și jocuri. Ea era singurul lui copil; n-avea fii și nici altă fată.

*Vers. 11. Cap. 10.17. **Exod 15.20. 1 Sam. 18.6. Ps. 68.25. Ier. 31.4.

35. Cum a văzut-o, el și-a rupt* hainele și a zis: „Ah! fata mea! Adânc mă lovești și mă tulburi! Am făcut

o** juruință Domnului și n-o pot ține întoarce.“

*Gen. 37.29,34. **Ecl. 5.2. †Num. 30.2. Ps. 15.4. Ecl. 5.4,5.

36. Ea i-a zis: „Tată, ai făcut o juruință Domnului, fă-mi* potrivit cu ceea ce ți-a ieșit din gură, acum când** Domnul te-a răzbunat pe vrăjmașii tăi, pe fiii lui Amon.“

*Num. 30.2. **2 Sam. 18.19,31.

37. Și ea a zis tatălui său: „Atât îngăduie-mi: lasă-mă slobodă două luni, ca să mă duc să mă cobor în munți și să-mi plâng fecioria cu tovarășele mele.“

38. El a răspuns: „Du-te!“ Și a lăsat-o slobodă două luni. Ea s-a dus cu tovarășele ei și și-a plâns fecioria pe munți.

39. După cele două luni, s-a întors la tatăl ei, și el a împlinit* cu ea juruința pe care o făcuse. Ea nu cunoscuse împreunarea cu bărbat. De atunci s-a făcut în Israel obiceiul

*Vers. 31. 1 Sam. 1.22,24; 2.18.

40. ca, în toți anii, fetele lui Israel se duc să prăznuiască pe fiica lui Iefta, galaaditul, patru zile pe an.

Războiul dintre efraimiți și galaadiți

12 1. Bărbații* lui Efraim s-au strâns, au pornit spre miazănoapte și au zis lui Iefta: „Pentru ce te-ai dus să bați pe fiii lui Amon, fără să ne fi chemat și pe noi să mergem cu tine? Vrem să-ți dăm foc casei și să te ardem împreună cu ea.“

*Cap. 8.1.

2. Iefta le-a răspuns: „Eu și poporul meu am avut mari certuri cu fiii lui Amon; și când v-am chemat, nu m-ați scăpat din mâinile lor.“

3. Văzând că nu-mi vii în ajutor, mi-am pus viața* în joc și am pornit împotriva fiilor lui Amon. Domnul i-a dat în mâinile mele. Pentru ce vă suiți, dar, azi împotriva mea ca să-mi faceți război?“

*1 Sam. 19.5; 28.21. Iov 13.14. Ps. 119.109.

4. Iefta a strâns pe toți bărbații Galaadului și a început lupta cu Efraim. Bărbații Galaadului au bătut pe Efraim, pentru că efraimiții ziceau: „Sunteți niște fugari* ai lui Efraim! Galaadul este în mijlocul lui Efraim, în mijlocul lui Manase!“

*1 Sam. 25.10. Ps. 78.9.

5. Galaadiții au pus mâna pe vadurile* Iordanului dinspre Efraim. Și când unul din fugarii lui Efraim zicea: „Lasă-mă să trec!“, bărbații Galaadului îl întrebau: „Ești efraimit?“ Dacă răspundea: „Nu“,

*Ios. 22.11. Cap. 3.28; 7.24.

6. Atunci îi ziceau: „Ei bine, zi: Șiboleț.“ Și el zicea: „Șiboleț“, căci nu putea să-l spună bine. Atunci bărbății Galaadului îl apucau și-l înjunghiau lângă vadurile Iordanului. Astfel au pierit în vremea aceea patruzeci și două de mii de bărbați din Efraim.

7. Iefta a fost judecător în Israel zece ani; apoi Iefta, galaaditul, a murit și a fost îngropat într-una din cetățile Galaadului.

Ibțan, Elon, Abdon

8. După el, a fost judecător în Israel Ibțan din Betleem.

9. El a avut treizeci de fii, a măritat treizeci de fete în afară și a adus pentru fiii lui treizeci de fete de afară. El a fost judecător în Israel șapte ani;

10. apoi Ibțan a murit și a fost îngropat în Betleem.

11. După el a fost judecător în Israel Elon din Zabulon. El a fost judecător în Israel zece ani;

12. apoi Elon din Zabulon a murit și a fost îngropat la Aialon, în țara lui Zabulon.

13. După el, a fost judecător în Israel Abdon, fiul lui Hilel, piratonitul.

14. El a avut patruzeci de fii și treizeci de nepoți, care călăreau* pe șaptezeci de mănji de măgari. El a fost judecător în Israel opt ani;

*Cap. 5.10; 10.4.

15. apoi Abdon, fiul lui Hilel, piratonitul, a murit și a fost îngropat la Piraton, în țara lui Efraim, pe muntele* amaleciților.

*Cap. 3.13,27; 5.14.

Vestirea nașterii lui Samson

13 1. Copiii lui Israel au făcut iarăși* ce nu plăcea Domnului; și Domnul i-a dat în mâinile** filistenilor, timp de patruzeci de ani.

*Cap. 2.11; 3.7; 4.1; 6.1; 10.6. **1 Sam. 12.9.

2. Era un om în Țorea*, din familia daniților, care se chema Manoah. Nevasta sa era stearpă și nu năștea.

*Ios. 19.41.

3. Îngerul* Domnului S-a arătat femeii și i-a zis: „Iată că tu ești stearpă și n-ai copii; dar vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu.

*Cap. 6.12. Luca 1.11,13,28,31.

4. Acum ia bine seama să nu bei* nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic necurat.

*Num. 6.2,3. Vers. 14. Luca 1.15.

5. Căci vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu. Briciul* nu va trece peste capul lui, pentru că nevastă copil va fi închinat** lui Dumnezeu din pânțele mamei lui; și el va începe să-ți izbăvească pe Israel din mâna filistenilor.“

*Num. 6.5. 1 Sam. 1.11. **Num. 6.2. †1 Sam. 7.13. 2 Sam. 8.1. 1 Cron. 18.1.

6. Femeia s-a dus și a spus bărbatului ei: „Un om* al lui Dumnezeu a venit la mine și avea înfățișarea** unui Înger al lui Dumnezeu, o înfățișare înfricoșată. Nu L-am întrebat de unde este și nici nu mi-a spus care-I este numele.

*Deut. 33.1. 1 Sam. 2.27; 9.6. 1 Împ. 17.24. **Mat. 28.3. Luca 9.29. Fapt. 6.15. †Vers. 17,18.

7. Dar mi-a zis: „Tu vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și acum să nu bei nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic necurat, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pânțele maicii lui, până în ziua morții lui.“

Îngerul Se arată din nou

8. Manoah a făcut Domnului următoarea rugăciune: „Doamne, Te rog, să mai vină o dată la noi omul lui Dumnezeu pe care L-ai trimis și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște!“

9. Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Manoah, și Îngerul lui Dumnezeu a venit iarăși la femeie. Ea ședea într-un ogor, și Manoah, bărbatul ei, nu era cu ea.

10. Ea a alergat repede să dea de veste bărbatului ei și i-a zis: „Iată că omul care venise în cealaltă zi la mine, mi S-a arătat iarăși.“

11. Manoah s-a sculat, a mers după nevasta sa, s-a dus la omul acela și i-a zis: „Tu ai vorbit femeii acesteia?“ El a răspuns: „Eu.“

12. Manoah a zis: „Acum, dacă se va împlini cuvântul Tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil și ce va fi de făcut?“

13. Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Femeia să se ferească de tot ce i-am spus.

14. Să nu guste nici un rod din viță, să nu bea nici vin*, nici băutură tare și să nu mănânce nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit.“ *Vers. 4.

15. Manoah a zis Îngerului Domnului: „Îngăduie-mi să Te opresc* și să-Ți pregătesc un ied.“

*Gen. 18.5. Cap. 6.18.

16. Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Chiar dacă M-ai opri, n-aș mânca din bucatele tale; dar dacă vrei să aduci o ardere de tot, s-o aduci Domnului.“ Manoah nu știa că este Îngerul Domnului.

17. Și Manoah a zis Îngerului Domnului: „Care-Ți este numele, ca să-Ți aducem slavă, când se va împlini cuvântul Tău?“

18. Îngerul Domnului i-a răspuns: „Pentru ce* Îmi ceri Numele? El este minunat.“

*Gen. 32.29.

19. Manoah a luat iedul și darul de mâncare și a adus* jertfă Domnului pe stâncă. S-a făcut o minune, în timp ce Manoah și nevasta sa priveau.

*Cap. 6.19,20.

20. Pe când flacăra se suia de pe altar spre cer, Îngerul Domnului S-a suit în flacăra altarului. Văzând lucrul acesta, Manoah și nevasta sa au căzut* cu fața la pământ.

*Lev. 9.24. 1 Cron. 21.16. Ezecl. 1.28. Mat. 17.6.

21. Îngerul Domnului nu S-a mai arătat lui Manoah și nevastei lui. Atunci* Manoah a înțeles că este Îngerul Domnului

*Cap. 6.22.

22. și a zis nevastei sale: „Vom muri*, căci am văzut pe Dumnezeu.“

*Gen. 32.30. Exod 33.20. Deut. 5.26. Cap. 6.22.

23. Nevasta sa i-a răspuns: „Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare, n-ar fi primit din mâinile noastre arderea de tot și darul de mâncare, nu ne-ar fi arătat toate acestea și nu ne-ar fi făcut să auzim acum asemenea lucruri.“

Nașterea lui Samson

24. Femeia a născut un fiu și i-a pus numele Samson*. Copilul** a crescut, și Domnul l-a binecuvântat.

*Evr. 11.32. **1 Sam. 3.19. Luca 1.80; 2.52.

25. Și Duhul* Domnului a început să-l miște la Mahane-Dan, între** Țorea și Eștaol.

*Cap. 3.10. 1 Sam. 11.6. Mat. 4.1. **Ios. 15.33. Cap. 18.11.

Lupta lui Samson cu leul

14 1. Samson s-a coborât la Timna* și a văzut** acolo o femeie din fetele filistenilor.

*Gen. 38.13. Ios. 15.10. **Gen. 34.2.

2. Când s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale și a zis: „Am văzut la Timna o femeie din fetele filistenilor; luați-mi-o acum* de nevastă.“

*Gen. 21.21; 34.4.

3. Tatăl său și mama sa i-au zis: „Nu este nici o femeie între fetele fraților*

tăi și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei nevastă de la filistenii, care sunt netăiați** împrejur?“ Și Samson a zis tatălui său: „Ia-mi-o, căci îmi place.“

*Gen. 24.3,4. **Gen. 34.14. Exod 34.16. Deut. 7.3.

4. Tatăl său și mama sa nu știau că lucrul acesta venea de la* Domnul: căci Samson căuta un prilej de ceartă din partea filistenilor. În vremea aceea filistenii stăpâneau** peste Israel.

*Ios. 11.20. 1 Împ. 12.15. 2 Împ. 6.33. 2 Cron. 10.15; 22.7; 25.20. **Cap. 13.1. Deut. 28.48.

5. Samson s-a coborât împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna. Când au ajuns la vilele din Timna, iată că i-a ieșit înainte un leu tânăr mugind.

6. Duhul* Domnului a venit peste Samson; și, fără să aibă ceva în mână, Samson a sfășiat pe leu cum se sfășie un ied. N-a spus tatălui său și mamei sale ce făcuse.

*Cap. 3.10; 13.25. 1 Sam. 11.6.

7. S-a coborât și a vorbit cu femeia aceea, și ea i-a plăcut.

8. După câțva timp, s-a dus iarăși la Timna ca s-o ia și s-a abătut să vadă hoitul leului. Și iată că în trupul leului era un roi de albine și miere.

9. A luat mierea în mână și a mâncat-o pe drum; și când a ajuns la tatăl său și la mama sa, le-a dat și au mâncat și ei din ea. Dar nu le-a spus că luase mierea aceasta din trupul leului.

Căsătoria lui Samson și ghicitorile

10. Tatăl lui Samson s-a coborât la femeia aceea. Și acolo Samson a făcut un ospăț, căci așa făceau tinerii.

11. Cum l-au văzut, au poftit treizeci de tovarăși care au stat împreună cu el.

12. Samson le-a zis: „Am să vă spun o ghicitoare*. Dacă mi-o veți ghici în cele șapte** zile ale ospățului și dacă o veți dezlega, vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb.

*1 Împ. 10.1. Ezecl. 17.2. Luca 14.7. **Gen. 29.27. †Gen. 45.22. 2 Împ. 5.22.

13. Dar dacă n-o veți ghici, să-mi dați voi treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb.“ Ei i-au zis: „Spune-ne ghicitoarea ta s-o auzim.“

14. Și el le-a zis:

„Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă,

Și din cel tare a ieșit dulceață.“

15. Trei zile, n-au putut dezlega ghicitoarea. În ziua a șaptea, au zis

nevastei lui Samson: „Înduplecă* pe bărbatul tău să ne dezlege ghicitoarea; altfel, te vom arde**”, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ați adunat aici ca să ne jefuiți, nu-i așa?” *Cap. 16.5 **Cap. 15.6.

16. Nevasta lui Samson plângea lângă el și zicea: „Tu n-ai* decât ură pentru mine și nu mă iubești; ai spus o ghicitoare copiilor poporului meu, și nu mi-ai dezlegat-o!” Și el i-a răspuns: „N-am dezlegat-o nici tatălui meu, nici mamei mele: să ți-o dezleg ție?” *Cap. 16.15.

17. Ea a plâns lângă el tot timpul celor șapte zile cât a ținut ospățul; și în ziua a șaptea, i-a dezlegat-o, căci îl necăjea. Și ea a dat copiilor poporului ei dezlegarea ghicitorii.

18. Oamenii din cetate au zis lui Samson în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui: „Ce este mai dulce decât mierea și ce este mai tare decât leul?” Și el le-a zis:

„Dacă n-ați fi arat cu juncana mea, Nu mi-ați fi dezlegat ghicitoarea.”

19. Duhul Domnului a venit* peste el, și s-a coborât la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le-a luat hainele și a dat hainele de schimb celor ce dezlegaseră ghicitoarea. Era aprins de mânie și s-a suit la casa tatălui său. *Cap. 3.10; 13.25.

20. Nevasta sa a* fost dată unuia din tovarășii lui, cu care era prieten** el. *Cap. 15.2. **Ioan 3.29.

Stricăciunea făcută holdelor filistenilor cu vulpile

15. După câtva timp, pe vremea seceratului grâului, Samson s-a dus să-și vadă nevasta și i-a dus un ied. El a zis: „Vreau să intru la nevasta mea în odaia ei.”

2. Dar tatăl nevastei nu i-a îngăduit să intre. „Am crezut că o* urăști”, a zis el, „și am dat-o tovarășului tău. Nu este sora sa cea tânără mai frumoasă ca ea? Ia-o, dar, în locul ei.” *Cap. 14.20.

3. Samson le-a zis: „De data aceasta nu voi fi vinovat față de filistenii, dacă le voi face rău.”

4. Samson a plecat. A prins trei sute de vulpi și a luat niște făclii; apoi a legat vulpile coadă de coadă și a pus câte o făclie între cele două cozi, la mijloc.

5. A aprins făcliile, a dat drumul vulpilor în grânele filistenilor și a aprins astfel atât stogurile de snopi, cât și

grâul care era în picioare, ba încă și grădinile de măslini.

6. Filistenii au zis: „Cine a făcut lucrul acesta?” Li s-a răspuns: „Samson, gine-rele timneanului, pentru că acesta i-a luat nevasta și a dat-o tovarășului lui.” Și* filistenii s-au suit și au ars-o pe ea și pe tatăl ei. *Cap. 14.15.

7. Samson le-a zis: „Așa faceți? Nu voi înceta decât după ce mă voi răzbuna pe voi.”

8. I-a bătut aspru, pe spate și pe pân-tece; apoi s-a coborât și a locuit în crăpătura stâncii Etam.

Samson ucide o mie de filistenii

9. Atunci filistenii au pornit, au tăbărit în Iuda și s-au întins până la* Lehi. *Vers. 19.

10. Bărbații din Iuda au zis: „Pentru ce v-ați suit împotriva noastră?” Ei au răspuns: „Ne-am suit să legăm pe Samson, ca să-i facem așa cum ne-a făcut el nouă.”

11. Atunci trei mii de bărbați din Iuda s-au coborât la crăpătura stâncii Etam și au zis lui Samson: „Nu știi că filistenii stăpânesc* peste noi? Ce ne-ai făcut deci?” El le-a răspuns: „Le-am făcut așa cum mi-au făcut și ei mie.” *Cap. 14.4.

12. Ei i-au zis: „Noi ne-am coborât să te legăm, ca să te dăm în mâinile filistenilor.” Samson le-a zis: „Jurați-mi că nu mă veți omorî.”

13. Ei i-au răspuns: „Nu; vrem numai să te legăm și să te dăm în mâinile lor, dar nu te vom omorî.” Și l-au legat cu două funii noi și l-au scos din stâncă.

14. Când a ajuns la Lehi, filistenii au început să strige de bucurie înaintea lui. Atunci Duhul* Domnului a venit peste el. Funiile pe care le avea la brațe s-au făcut ca niște fire de in ars în foc, și legăturile i-au căzut de pe mâini. *Cap. 3.10; 14.6.

15. El a găsit o falcă de măgar neuscată încă, a întins mâna și a luat-o și a ucis* cu ea o mie de oameni. *Lev. 26.8. Ios. 23.10. Cap. 3.31.

16. Și Samson a zis: „Cu o falcă de măgar, o grămadă, două grămezi;

Cu o falcă de măgar am ucis o mie de oameni.”

17. După ce a isprăvit de vorbit, a aruncat falca din mână. Și locul acela

s-a numit Ramat-Lehi (*Aruncarea fălcii*).

Samson bea apă din stâncă

18. Fiindu-i foarte sete, a strigat către Domnul și a zis: „Tu ai îngăduit*, prin mâna robului Tău, această mare izbăvire; și acum să mor de sete și să cad în mâinile celor netăiați împrejur?” *Ps. 3.7.

19. Dumnezeu a despiciat crăpătura stâncii din Lehi, și a ieșit apă din ea. Samson a băut, duhul i s-a* întremat și s-a înviorat. De aceea s-a numit izvorul acela En-Hacore (*Izvorul celui ce strigă*); el este și astăzi la Lehi. *Gen. 45.27. Isa. 40.29.

20. Samson a fost douăzeci de ani judecător în Israel, pe vremea filistenilor*. *Cap. 13.1.

Dalila

16. Samson a plecat la Gaza; acolo a văzut o curvă și a intrat la ea.

2. S-a spus oamenilor din Gaza: „Samson a venit aici.” Și l-au înconjurat* și au pândit toată noaptea la poarta cetății. Au stat liniștiți toată noaptea și au zis: „Când se va lumina de ziuă, îl vom omorî.”

*1 Sam. 23.26. Ps. 118.10-12. Fapt. 9.24.

3. Samson a rămas culcat până la miezul nopții. Pe la miezul nopții, s-a sculat și a apucat porțile cetății cu amândoi stâlpii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe umeri și le-a dus pe vârful muntelui din fața Hebronului.

4. După aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila.

5. Domnitorii filistenilor s-au suit la ea și i-au zis: „Înduplecă-l* și află de unde-i vine puterea lui cea mare și cum am putea să-l biruim, ca să-l legăm și să-l slăbim, și-ți vom da fiecare câte o mie o sută de sicli de argint.”

*Cap. 14.15. Prov. 2.16-19; 5.3-11; 6.24-26; 7.21-23.

6. Dalila a zis lui Samson: „Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea ta cea mare și cu ce ar trebui să fii legat ca să fii biruit.”

7. Samson i-a zis: „Dacă aș fi legat cu șapte funii noi, care să nu fie uscate încă, aș slăbi și aș fi ca orice alt om.”

8. Domnitorii filistenilor au adus Dalilei șapte funii noi, neuscate încă. Și ea l-a legat cu funiile acestea.

9. Iar niște oameni stăteau la pândă la ea, într-o odaie. Ea i-a zis: „Filistenii

sunt asupra ta, Samson!” Și el a rupt funiile, cum se rupe o ață de călți când se atinge de foc. Și astfel n-au știut de unde-i venea puterea.

10. Dalila a zis lui Samson: „Vezi, ți-ai bătut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arată-mi cu ce trebuie să fii legat.”

11. El i-a zis: „Dacă aș fi legat cu funii noi, care să nu fi fost întrebuințate niciodată, aș slăbi și aș fi ca orice alt om.”

12. Dalila a luat niște funii noi și l-a legat cu ele. Apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Iar niște oameni stăteau la pândă într-o odaie. Și el a rupt funiile de la brațe ca pe o ață.

13. Dalila a zis lui Samson: „Până acum ți-ai bătut joc de mine și mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie să fii legat.” El i-a zis: „N-ai decât să îndeplinești cele șapte suvițe de păr din capul meu în urzeala țesăturii.”

14. Și ea le-a pironit cu un cui de lemn în pământ. Apoi i-a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Și el s-a trezit din somn și a smuls cuiul de lemn din pământ cu urzeala cu tot.

15. Ea i-a zis: „Cum poți* spune: „Te iubesc!”, când inima ta nu este cu mine? Iată că de trei ori ți-ai bătut joc de mine și nu mi-ai spus de unde-ți vine puterea ta cea mare.” *Cap. 14.16.

16. Fiindcă ea îl necăjea și-l chinuia în fiecare zi cu stăruințele ei, suflului i s-a umplut de o neliniște de moarte,

17. și-a deschis* toată inima față de ea și i-a zis: „Briciul** n-a trecut peste capul meu, pentru că sunt închinat Domnului din pân-tecele maicii mele. Dacă aș fi ras, puterea m-ar părăsi, aș slăbi și aș fi ca orice alt om.”

*Mica 7.5. **Num. 6.5. Cap. 13.5.

18. Dalila, văzând că își deschisese toată inima față de ea, a trimis să cheme pe domnitorii filistenilor și a pus să le spună: „Suiți-vă de data aceasta, căci mi-a deschis toată inima lui.” Și domnitorii filistenilor s-au suit la ea și au adus argintul în mâini.

19. Ea* l-a adormit pe genunchii ei. Și, chemând un om, a ras cele șapte suvițe de pe capul lui Samson, și a început astfel să-l slăbească. El și-a pierdut puterea. *Prov. 7.26,27.

20. Atunci ea a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Și el s-a trezit

din somn și a zis: „Voi face ca și mai înainte și mă voi scutura.“ Nu știa că Domnul Se* depărtase de el. *Num. 14.9, 42.43. Ios. 7.12. 1 Sam. 16.14; 18.12; 28.15,16. 2 Cron. 15.2.

21. Filistenii l-au apucat și i-au scos ochii; l-au coborât la Gaza și l-au legat cu niște lanțuri de aramă. El învârtea la rășniță în temniță.

Răzbunarea și moartea lui Samson

22. Dar părul capului lui a început iarăși să crească, după ce fusese ras.

23. Și domnitorii filistenilor s-au strâns ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, și ca să se veselească. Ei ziceau: „Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe Samson, vrăjmașul nostru.“

24. Și când l-a văzut poporul, au laudat* pe dumnezeul lor, zicând: „Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre pe vrăjmașul nostru, pe acela care ne pustia țara și ne înmulțea morții.“

25. În bucuria* inimii lor, au zis: „Chemăți pe Samson, ca să ne desfăteze!“ Au scos pe Samson din temniță, și el a jucat înaintea lor. L-au așezat între stâlpi. *Dan. 5.4. *Cap. 9.27.

26. Și Samson a zis tânărului care-l ținea de mână: „Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stâlpii pe care se reazemă casa și să mă reazem de ei.“

27. Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii filistenilor erau acolo, și pe* acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, care priveau la Samson cum juca. *Deut. 22.8.

28. Atunci Samson a strigat către Domnul și a zis: „Doamne Dumnezeule! Adu-Ți* aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să mă răz bun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!“ *Ier. 15.15.

29. Și Samson a îmbrățișat amândoi stâlpii de la mijloc, pe care se sprijinea casa, și s-a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, și altul la stânga.

30. Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!“ S-a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitorii și peste tot poporul care era acolo. Cei pe care i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe care-i omorâse în timpul vieții.

31. Frații lui și toată casa tatălui său s-au coborât și l-au luat. Când s-au suit înapoi, l-au îngropat* între Țorea

și Eștaol, în mormântul tatălui său Manoah. El fusese judecător în Israel douăzeci de ani. *Cap. 13.25.

Mica

17. Era un om din muntele lui Efraim, numit Mica.

2. El a zis mamei sale: „Cei o mie o sută de sicli de argint, care ți s-au luat și pentru care ai blestemat chiar în auzul urechilor mele, argintul acesta este în mâinile mele, eu îl luasem.“ Și mama sa a zis: „Bindecuvântat* să fie fiul meu de Domnul!“ *Gen. 14.19. Rut 3.10.

3. El a dat înapoi mamei sale cei o mie o sută de sicli de argint; și mama sa a zis: „Închin cu mâna mea argintul acesta Domnului, ca să fac* cu el fiului meu un chip cioplit și un chip turnat; și astfel ți-l voi da înapoi.“

4. El a dat argintul înapoi mamei sale. Mama sa a luat* două sute de sicli de argint și a dat argintul la argintar, care a făcut din el un chip cioplit și un chip turnat. Chipurile au fost aduse în casa lui Mica. *Exod 20.4,23. Lev. 19.4. *Isa. 46.6.

5. Mica acesta avea o casă a lui Dumnezeu; a făcut un efod* și terafimi** și a sfințit pe unul din fiii lui ca preot.

6. În vremea aceea*, nu era împărat în Israel. Fiecare** făcea ce-i plăcea.

7. Era un tânăr în Betleemul lui Iuda, din familia lui Iuda; era levit și locuia pentru o vreme acolo.

8. Omul acesta a plecat din cetatea* Betleemul lui Iuda, să-și caute o locuință potrivită. Urmându-și drumul, a ajuns în muntele lui Efraim la casa lui Mica.

9. Mica i-a zis: „De unde vii?“ El i-a răspuns: „Eu sunt levit, din Betleemul lui Iuda, și merg să-mi caut o locuință potrivită.“ *Ios. 19.15. Cap. 19.1. Rut 1.1,2. Mica 5.2. Mat. 2.1,5,6. *Cap. 8.27. **Gen. 31.19,30. Osea 3.4.

10. Mica i-a zis: „Rămâi la mine, tu să-mi* fii tată** și preot, și eu îți voi da zece sicli de argint pe an, hainele de care vei avea nevoie și mijloc de trai.“ *Cap. 18.19. **Gen. 45.8. Iov 29.16.

11. Și levitul a intrat la el. S-a hotărât astfel să rămână la omul acesta, care a privit pe tânăr ca pe unul din fiii lui.

12. Mica a sfințit* pe levit, și tânărul acesta i-a slujit ca** preot și a locuit în casa lui. *Vers. 5. **Cap. 18.30.

13. Și Mica a zis: „Acum, știu că Domnul îmi va face bine, fiindcă am ca preot pe levitul acesta.“

Fiii lui Dan ridică lucruri pentru slujbă din casa lui Mica

18. În vremea* aceea, nu era împărat în Israel; și seminția** daniților își căuta o moșie ca să se așeze în ea, căci până în ziua aceea nu-i căzuse la sorti nici o moștenire în mijlocul semințiilor lui Israel.

2. Fiii lui Dan au luat dintre ei toți, din familiile lor, cinci oameni viteji, pe care i-au trimis din Țorea* și din Eștaol să iscodească** țara și s-o cerceteze. Ei le-au zis: „Duceți-vă și cercetați țara.“ Ei au ajuns în muntele lui Efraim, la casa lui Mica, și au rămas peste noapte acolo. *Cap. 17.6; 21.25. **Ios. 19.47. *Cap. 13.25. **Num. 13.17. Ios. 2.1. †Cap. 17.1.

3. Când erau aproape de casa lui Mica, au cunoscut glasul tânărului levit, s-au apropiat și i-au zis: „Cine te-a adus aici? Ce faci tu în locul acesta? Și ce ai aici?“

4. El le-a răspuns: „Mica face cutare și cutare lucru pentru mine, îmi* dă o simbrie, și eu îi sunt preot.“ *Cap. 17.10.

5. Ei i-au zis: „Întrebă* pe Dumnezeu**, ca să știm dacă vom avea noroc în călătoria noastră.“

6. Și preotul le-a răspuns: „Duceți-vă* în pace; călătoria pe care o faceți este sub privirea Domnului.“ *1 Împ. 22.6. *1 Împ. 22.5. Isa. 30.1. Osea 4.12. **Vers. 14. Cap. 17.5.

7. Cei cinci oameni au plecat și au ajuns în Lais*. Au văzut poporul de acolo trăind** la adăpost, în felul sidoniților, liniștiți și fără grijă; în țară nu era nimeni care să le facă cel mai mic neajuns, stăpânind peste ei; erau departe de sidoniți și n-aveau nici o legătură cu alți oameni.

8. S-au întors la frații lor în Țorea* și Eștaol, și frații lor le-au zis: „Ce veste ne aduceți?“ *Ios. 19.47. **Vers. 27,28. *Vers. 2.

9. „Haidem**“, au răspuns ei, „să ne suim împotriva lor; căci am văzut țara și iată că era foarte bună. Ce! Stați** și nu ziceți nimic? Nu fiți leneși și porniți să puneți stăpânire pe țara aceasta.“ *Num. 13.30. Ios. 2.23,24. **1 Împ. 22.3.

10. Când veți intra în ea, veți da peste un popor care stă fără* frică. Țara este mare, și Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; este un loc** unde

nu lipsește nimic din tot ce este pe pământ.“ *Vers. 7.27. **Deut. 8.9.

11. Șase sute de oameni din familia lui Dan au pornit din Țorea și Eștaol, încinși cu armele lor de război.

12. S-au suit și au tăbărit la Chiriati-learim*, în Iuda; de aceea locul acesta, care este înapoia lui Chiriati-learim, a fost chemat până în ziua de azi** Mahane-Dan (*Tabăra lui Dan*).

13. Au trecut de acolo în muntele lui Efraim și au ajuns până la casa lui* Mica. *Ios. 15.60. **Cap. 13.25. *Vers. 2.

14. Atunci* cei cinci oameni, care se duseseră să iscodească țara Lais, au luat cuvântul și au zis fraților lor: „Știi că în** casele acestea este un efod, terafimi, un chip cioplit și un chip turnat? Vedeti acum ce aveți de făcut.“ *1 Sam. 14.28. **Cap. 17.5.

15. Ei s-au abătut pe acolo, au intrat în casa tânărului levit, în casa lui Mica, și l-au întrebat de sănătate.

16. Cei șase* sute de oameni din fiii lui Dan, încinși cu armele lor de război, stăteau la intrarea porții.

17. Și cei cinci* oameni, care se duseseră să iscodească țara, s-au suit și au intrat în casă; au luat chipul* cioplit, efodul, terafimii și chipul turnat, în timp ce preotul era la intrarea porții cu cei șase sute de oameni, încinși cu armele lor de război. *Vers. 11. *Vers. 2,14. **Cap. 17.4,5.

18. Când au intrat în casa lui Mica și au luat chipul cioplit, efodul, terafimii și chipul turnat, preotul le-a zis: „Ce faceți?“

19. Ei au răspuns: „Taci, pune-ți* mâna la gură și vino cu noi; să ne fii părinte** și preot. Mai bine este să fii preot la casa unui singur om sau să fii preotul unei seminții și unei familii din Israel?“

20. Preotul s-a bucurat în inima lui; a luat efodul, terafimii și chipul cioplit și s-a unit cu ceata poporului. *Iov 21.5; 29.9; 40.4. Prov. 30.32. Mica 7.16. **Cap. 17.10.

21. Au pornit iarăși la drum și au plecat, punând înaintea lor copiii, vitele și calabalăcurile.

22. După ce se depărtaseră bine de casa lui Mica, oamenii care locuiau în casele vecine cu a lui Mica s-au strâns și au urmărit pe fiii lui Dan.

23. Au strigat după fiii lui Dan, care s-au întors și au zis lui Mica: „Ce ai,

și ce înseamnă gloata aceasta de oameni?*

24. El a răspuns: „Dumnezeii mei, pe care mi-i făcusem, mi i-ați luat împreună cu preotul și ați plecat: ce-mi mai rămâne? Cum puteți dar să-mi spuneți: „Ce ai?“

25. Fiii lui Dan i-au zis: „Să nu-ți auzim glasul; căci altfel niște oameni amărâți se vor arunca asupra voastră, și te vei pierde și pe tine și pe cei din casa ta.“

26. Și fiii lui Dan și-au văzut mai departe de drum. Mica, văzând că sunt mai tari decât el, s-a întors și a venit acasă.

Cucerirea cetății Lais

27. Au ridicat, dar, ce făcuse Mica și au luat pe preotul care era în slujba lui și s-au năpustit* asupra Laisului, asupra unui popor liniștit și în pace; l-au trecut** prin ascuțitul sabiei și au ars cetatea.

*Vers. 7, 10. Deut. 33.22. **Jos. 19.47.

28. Nimeni n-a izbăvit-o, căci era departe* de Sidon, și locuitorii ei n-aveau nici o legătură cu alți oameni: ea era în valea care se întinde spre Bet-Rehob**. Fiii lui Dan au zidit din nou cetatea și au locuit în ea;

*Vers. 7. **Num. 13.21. 2 Sam. 10.6.

29. au numit-o* Dan**, după numele lui Dan, tatăl lor, care se născuse lui Israel; dar cetatea se chema mai înainte Lais.

*Jos. 19.47. **Gen. 14.14. Cap. 20.1. 1 Imp. 12.29,30; 15.20.

30. Au înălțat pentru ei chipul cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, el și fiii lui au fost preoții seminției daniților până* pe vremea robirii țării.

*Cap. 13.1. 1 Sam. 4.2,3,10,11. Ps. 78.60,61.

31. Au așezat pentru ei chipul cioplit pe care-l făcuse Mica, în tot* timpul cât a fost casa lui Dumnezeu la Silo.

*Jos. 18.1. Cap. 19.18; 21.12.

Răutatea oamenilor din Ghibeea, din Benjamin

19 1. Pe vremea când* nu era împărat în Israel, un levit, care locuia la marginea muntelui lui Efraim, și-a luat ca țiitoare o femeie din Betleemul lui Iuda.

*Cap. 17.6; 18.1; 21.25.

2. Țiitoarea nu i-a fost credincioasă și l-a părăsit, ca să se ducă în casa tatălui ei în Betleemul* lui Iuda, unde a rămas timp de patru luni.

*Cap. 17.7.

3. Bărbatul ei s-a sculat și s-a dus la ea, ca să-i vorbească inimii și s-o aducă înapoi. Avea cu el pe sluga lui și doi măgari. Ea l-a adus în casa tatălui ei; și când l-a văzut tatăl femeii aceleia tinere, l-a primit cu bucurie.

4. Socrul său, tatăl femeii aceleia tinere, l-a ținut la el trei zile. Au mâncat și au băut, și au rămas noaptea acolo.

5. A patra zi, s-au sculat dis-de-diminează, și levitul se pregătea să plece. Dar tatăl tinerei femeii a zis ginerelui său: „Ia o bucată de pâine, ca să prinzi la inimă*”; și apoi veți pleca.“ *Gen. 18.5.

6. Și au șezut de au mâncat și au băut amândoi. Apoi tatăl tinerei femeii a zis bărbatului: „Hotărește-te, dar, să rămâi aici la noaptea, și să ți se veselească inima.“

7. Bărbatul se scula să plece; dar, în urma stăruințelor socrului său, a rămas acolo și noaptea aceea.

8. În ziua a cincea, s-a sculat dis-de-diminează să plece. Atunci tatăl tinerei femeii a zis: „Întărește-ți mai întâi inima, te rog; și rămâi până ce se va pleca ziua spre seară.“ Și au mâncat amândoi.

9. Bărbatul se scula să plece cu țiitoarea și sluga lui, dar socrul său, tatăl tinerei femeii, i-a zis: „Iată că ziua a trecut, e târziu, rămâi, dar, peste noapte aici; iată că ziua se pleacă spre noapte, rămâi aici peste noapte, și să ți se veselească inima; mâine vă veți scula dis-de-diminează ca să porniți la drum, și te vei duce la cortul tău.“

10. Bărbatul n-a vrut să mai rămână și în noaptea aceea, ci s-a sculat și a plecat.

A ajuns până în fața Iebusului*, adică Ierusalimul, cu cei doi măgari înșeuți și cu țiitoarea lui.

*Jos. 18.28.

11. Când s-au apropiat de Iebus, ziua se plecaseră mult spre seară. Sluga a zis atunci stăpânului său: „Haidem să ne îndreptăm spre cetatea* aceasta a iebusiților și să rămânem în ea peste noapte.“

*Jos. 15.8,63. Cap. 1.21. 2 Sam. 5.6.

12. Stăpânul său i-a răspuns: „Nu putem să intrăm într-o cetate străină, unde nu sunt copii de ai lui Israel, ci să mergem până la* Ghibeea.“ *Jos. 18.28.

13. A mai zis slugii sale: „Haidem să ne apropiem de unul din locurile acestea, Ghibeea sau Rama*, și să rămânem acolo peste noapte.“ *Jos. 18.25.

14. Au mers mai departe, și apunea soarele când s-au apropiat de Ghibeea, care este a lui Benjamin.

15. S-au îndreptat într-acolo ca să se ducă să rămână peste noapte în Ghibeea. Levitul a intrat și s-a oprit în piața cetății. Nu s-a găsit nimeni care să-i* primească în casă să rămână peste noapte.

*Mat. 25.43. Evr. 13.2.

16. Și iată că un bătrân se întorcea seara de la munca* câmpului; omul acesta era din muntele lui Efraim, locuia pentru o vreme la Ghibeea, și oamenii din locul acela erau beniamitiți.

*Ps. 104.23.

17. El a ridicat ochii și a văzut pe călător în piața cetății. Și bătrânul i-a zis: „Încotro mergi și de unde vii?“

18. El i-a răspuns: „Venim din Betleemul lui Iuda și mergem până la marginea muntelui lui Efraim, de unde sunt. Mă dusesem la Betleemul lui Iuda, și acum mă duc la* Casa Domnului. Dar nu se găsește nimeni să mă primească în casă.“

*Jos. 18.1. Cap. 18.31; 20.18. 1 Sam. 1.3,7.

19. Avem însă paie și nutreț pentru măgarii noștri; avem și pâine și vin pentru mine, pentru roaba ta și pentru băiatul care este cu robii tăi. Nu ducem lipsă de nimic.“

20. Bătrânul a zis: „Pacea să fie* cu tine! Toate nevoile tale le iau asupra mea, numai** să nu rămâi în piață peste noapte.“

*Gen. 43.23. Cap. 6.23. **Gen. 19.2.

21. L-a* dus în casa lui și a dat nutreț măgarilor. Călătorii** și-au spălat picioarele; apoi au mâncat și au băut.

*Gen. 24.32; 43.24. **Gen. 18.4. Ioan 13.5.

22. Pe când se veseleau ei, iată că oamenii* din cetate, niște fii ai lui Belial**, oameni stricați, au înconjurat casa, au bătut la poartă și au zis bătrânului, stăpânul casei: „Scoateți pe omul acela care a intrat la tine, ca să ne împreună cu el.“

*Gen. 19.4. Cap. 20.5. Osea 9.9; 10.9. **Deut. 13.13. †Gen. 19.5. Rom. 1.26,27.

23. Stăpânul* casei a ieșit la ei și le-a zis: „Nu, fraților, vă rog să nu faceți un lucru așa de rău; fiindcă omul acesta a intrat în casa mea, nu săvârșiți** mișelia aceasta.“

*Gen. 19.6,7. **2 Sam. 13.12.

24. Iată* că am o fată fecioară, și omul acesta are o țiitoare; vi le voi aduce afară: necinstiți-le** și faceți-le ce vă va plăcea. Dar nu săvârșiți cu

omul acesta o faptă așa de nelegiuită.*

*Gen. 19.8. **Gen. 34.2. Deut. 21.14.

25. Oamenii aceia n-au vrut să-l asculte. Atunci omul și-a luat țiitoarea și le-a adus-o afară. Ei s-au împreunat* cu ea și și-au bătut joc de ea toată noaptea până dimineața; și i-au dat drumul când se lumina de ziua.

*Gen. 4.1.

26. Când ziuă, femeia aceasta a venit și a căzut la ușa casei omului la care era bărbatul ei și a rămas acolo până la ziuă.

27. Și dimineața, bărbatul ei s-a sculat, a deschis ușa casei și a ieșit ca să-și urmeze drumul mai departe. Dar iată că femeia, țiitoarea lui, era întinsă la ușa casei, cu mâinile pe prag.

28. El i-a zis: „Scoală-te și haidem să mergem!“ Ea n-a* răspuns. Atunci bărbatul a pus-o pe măgar și a plecat acasă.

*Cap. 20.5.

29. Când a ajuns acasă, a luat un cuțit, a apucat pe țiitoarea lui și a* tăiat-o mădular cu mădular în douăsprezece bucăți, pe care le-a trimis în tot ținutul lui Israel.

*Cap. 20.6. 1 Sam. 11.7.

30. Toți cei ce au văzut lucrul acesta au zis: „Niciodată nu s-a întâmplat și nu s-a văzut așa ceva, de când s-au suit copiii lui Israel din Egipt până în ziua de azi; luați aminte, dar, la lucrul acesta, sfătuiți-vă* și vorbiți!“

*Cap. 20.7. Prov. 13.10.

Poporul la Mițpa

20 1. Toți copiii* lui Israel au ieșit de la Dan** până la Beer-Șeba și țara Galaadului, și adunarea s-a strâns ca un singur om înaintea Domnului, la Mițpa†.

*Deut. 13.12. Jos. 22.12.

Cap. 21.5. 1 Sam. 11.7. **Cap. 18.29. 1 Sam. 3.20. 2 Sam. 3.10; 24.2. †Cap. 10.17; 11.11. 1 Sam. 7.5; 10.17.

2. Căpeteniile întregului popor, toate semințiile lui Israel, au venit în adunarea poporului lui Dumnezeu: erau patru sute de mii de oameni pedestri, care scoteau* sabia.

*Cap. 8.10.

3. Și fiii lui Benjamin au auzit că se suiseră copiii lui Israel la Mițpa.

Copiii lui Israel au zis: „Spuneți cum s-a întâmplat această nelegiuire?“

4. Atunci levitul, bărbatul femeii care fusese ucisă, a luat cuvântul și a zis: „Ajunsesem împreună cu țiitoarea mea, la Ghibeea* lui Benjamin, ca să rămânem peste noapte acolo.“

*Cap. 19.15.

5. Locuitorii* din Ghibeea s-au sculat împotriva mea și au înconjurat noaptea

casa în care eram. Aveau de gând să mă omoare; au siluit pe țiitoarea** mea până când a murit.

*Cap. 19.22. **Cap. 19.25,26.

6. Mi-am luat* țiitoarea și am tăiat-o în bucăți, pe care le-am trimis în tot ținutul moștenirii lui Israel; căci au săvârșit o nelegiuire** și o mișelie în Israel.

*Cap. 19.29. **Ios. 7.15.

7. Iată-vă pe toți, copiii ai lui Israel; sfătuiți-vă* și luați o hotărâre aici!“

*Cap. 19.30.

8. Tot poporul s-a sculat ca un singur om și a zis: „Nici unul din noi să nu se ducă în cortul lui și nimeni să nu se întoarcă acasă.

9. Iată acum ce vom face cetății Ghibee: să mergem împotriva ei după cum vom ieși la sorți.

10. Să luăm din toate semințiile lui Israel zece oameni din o sută, o sută dintr-o mie și o mie din zece mii; ei să se ducă să caute merinde pentru popor pentru ca, la întoarcerea lor, să facem cetății Ghibee din Benjamin, potrivit cu toată mișelia pe care a făcut-o ea în Israel.“

11. Astfel toți bărbații lui Israel s-au strâns împotriva cetății, uniți ca un singur om.

12. Semințiile* lui Israel au trimis niște oameni în toate familiile lui Benjamin, ca să-i spună: „Ce înseamnă nelegiuirea aceasta care s-a făcut între voi?”

*Deut. 13.14. Ios. 22.13,16.

13. Scoateți afară acum pe oamenii aceia stricați* din Ghibee ca să-i omorâm și să curățăm răul** din mijlocul lui Israel.“ Dar beniamiții n-au vrut să asculte glasul fraților lor, copiii lui Israel.

*Deut. 13.13. Cap. 19.22. **Deut. 17.12.

14. Beniamiții au ieșit din cetățile lor și s-au strâns la Ghibee ca să lupte împotriva copiilor lui Israel.

15. Numărul beniamiților ieșiți în ziua aceea din cetăți a fost de douăzeci și șase de mii de oameni care scoteau sabia, fără să se mai socotească și locuitorii din Ghibee, care alcătuiau șapte sute de oameni aleși.

16. În tot poporul acesta, erau șapte sute de oameni aleși care nu* se slujeau de mâna dreaptă; toți aceștia, aruncând o piatră cu praștia, puteau să ochescă un fir de păr și nu dădeau greș.

*Cap. 3.15. 1 Cron. 12.2.

17. S-a făcut și numărătoarea bărbaților lui Israel, afară de ai lui Benia-

min, și s-au găsit patru sute de mii care scoteau sabia, toți bărbați de război.

18. Și copiii lui Israel s-au sculat, s-au suit* la Betel și au întrebat** pe Dumnezeu, zicând: „Cine din noi să se suie întâi ca să lupte împotriva fiilor lui Benjamin?“ Domnul a răspuns: „Juda să se suie întâi.“

*Vers. 23,26. **Num. 27.21. Cap. 1.1.

Seminția lui Benjamin este aproape nimicită

19. Copiii lui Israel au pornit dis-diminează și au tăbărit la Ghibee.

20. Și bărbații lui Israel au înaintat ca să înceapă lupta împotriva bărbaților lui Benjamin și s-au așezat în linie de bătaie împotriva lor, înaintea cetății Ghibee.

21. Fiii* lui Benjamin au ieșit din Ghibee și în ziua aceea au culcat la pământ douăzeci și două de mii de oameni din Israel.

*Gen. 49.27.

22. Poporul, bărbații lui Israel, s-au îmbărbătat și s-au așezat din nou în linie de bătaie în locul unde se așezaseră în ziua întâi.

23. Și* copiii lui Israel s-au suit și au plâns înaintea Domnului până seara; au întrebat pe Domnul și au zis: „Să mă mai sui la luptă împotriva fiilor fratelui meu Benjamin?“ Domnul a răspuns: „Suiți-vă împotriva lui.“

*Vers. 26,27.

24. Copiii lui Israel au înaintat împotriva fiilor lui Benjamin, în ziua a doua.

25. Și în aceeași zi*, beniamiții le-au ieșit înainte din Ghibee și iarăși au culcat la pământ optsprezece mii de oameni din copiii lui Israel, toți în stare să poarte armele.

*Vers. 21.

26. Toți copiii lui Israel și tot poporul s-au suit* și au venit la Betel; au plâns și au rămas acolo înaintea Domnului, au postit în ziua aceea până seara și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire înaintea Domnului.

*Vers. 18.

27. Și copiii lui Israel au întrebat pe Domnul – acolo se găsea atunci chivotul* legământului lui Dumnezeu,

*Ios. 18.1. 1 Sam. 4.3,4.

28. și Fineas*, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea** pe vremea aceea înaintea lui Dumnezeu – și au zis: „Să mai pornesc la luptă împotriva fiilor fratelui meu Benjamin sau să mă las?“

Domnul a răspuns: „Suiți-vă, căci mâine

fi voi da în mâinile voastre.“

*Ios. 24.33. **Deut. 10.8; 18.5.

29. Atunci Israel a pus niște oameni la* pândă în jurul cetății Ghibee.

*Ios. 3.4.

30. Copiii lui Israel s-au suit împotriva fiilor lui Benjamin, a treia zi, și s-au așezat în linie de bătaie înaintea cetății Ghibee, ca și în celelalte dăți.

31. Și fiii lui Benjamin au ieșit înaintea poporului și au fost trași departe de cetate. Au început să lovească de moarte în popor, ca și în celelalte dăți, pe drumurile cele mari, care suie: unul la Betel și altul la Ghibee prin câmpie, și au ucis aproape treizeci de bărbați din Israel.

32. Fiii lui Benjamin ziceau: „Iată-i bătuți înaintea noastră ca și mai înainte!“ Dar copiii lui Israel ziceau: „Să fugim și să-i tragem departe de cetate, la drumul mare.“

33. Toți bărbații lui Israel și-au părăsit locurile și s-au înșiruit de bătaie la Baal-Tamar; și oamenii lui Israel, care stăteau la pândă, s-au aruncat din locul în care erau, din Maare-Ghibee.

34. Zece mii de oameni aleși din tot Israelul au ajuns înaintea cetății Ghibee. Lupta a fost aprigă, și beniamiții* nu-și închipuiau prăpădul prin care aveau să treacă.

*Ios. 8.14. Isa. 47.11.

35. Domnul a bătut pe Benjamin înaintea lui Israel, și copiii lui Israel au ucis în ziua aceea douăzeci și cinci de mii o sută de oameni din Benjamin, toți în stare să poarte armele.

36. Fiii lui Benjamin credeau că bărbații* lui Israel sunt bătuți, căci aceștia făceau loc beniamiților și se bizuiau pe oamenii pe care-i pusese la pândă împotriva cetății Ghibee.

*Ios. 8.15.

37. Oamenii de la pândă* s-au aruncat repede asupra cetății Ghibee, au pornit înainte și au trecut toată cetatea prin ascuțișul sabiei.

*Ios. 8.19.

38. După un semn asupra căruia se învoiseră cu bărbații lui Israel, cei de la pândă aveau să facă să se înalțe din cetate un fum gros.

39. Atunci bărbații lui Israel s-au întors în luptă. Beniamiții le omorâseră aproape treizeci de oameni și ziceau: „Negreșit, iată-i bătuți înaintea noastră ca în cea dintâi luptă!“

40. Dar un fum gros începea să se înalțe atunci din cetate. Beniamiții s-au

uitat* înapoi; și iată că flăcările se ridicau din cetatea întregă spre cer.

*Ios. 8.20.

41. Bărbații lui Israel se întorseseră; și bărbații lui Benjamin s-au înspăimântat, văzând prăpădul care avea să-i ajungă.

42. Au dat dosul înaintea bărbaților lui Israel și au fugit pe calea care duce în pustiul. Dar năvălitorii s-au luat după ei, iar pe cei ce ieșiseră din cetate i-au culcat la pământ, căci îi prinseseră la mijloc.

43. Au înconjurat pe Benjamin, l-au gonit și l-au zdrobit de îndată ce voia să se odihnească, până în fața cetății Ghibee înspre soare-răsare.

44. Optsprezece mii de bărbați au căzut din Benjamin, toți voinici.

45. Din cei ce au dat dosul ca să fugă spre pustiul, la stâncă Rimon*, bărbații lui Israel au nimicit cinci mii pe drumuri; i-au urmărit până la Ghideom și au ucis din ei două mii.

*Ios. 15.32.

46. Întreg numărul beniamiților care au pierit în ziua aceea a fost de douăzeci și cinci de mii de oameni în stare să poarte armele, toți voinici.

47. Șase sute de oameni erau cei ce dăduseră* dosul și fugiseră spre pustiul, la stâncă Rimon; acolo au rămas patru luni.

*Cap. 21.13.

48. Bărbații lui Israel s-au întors la fiii lui Benjamin și i-au trecut prin ascuțișul sabiei, de la oamenii din cetăți până la dobitoace și tot ce au găsit. Au pus de asemenea foc tuturor cetăților pe care le-au găsit în cale.

Înmulțirea din nou a seminției lui Benjamin

21 1. Bărbații* lui Israel juraseră la Mița, zicând: „Nici unul din noi să nu-și dea fata după un beniamit.“

*Cap. 20.1.

2. Poporul a venit la Betel* și a stat înaintea lui Dumnezeu până seara. Au ridicat glasul, au vărsat multe lacrimi

*Cap. 20.18,26.

3. și au zis: „Doamne Dumnezeul lui Israel, pentru ce s-a întâmplat așa ceva în Israel: să lipsească astăzi o seminție întreagă din Israel?“

4. A doua zi, poporul s-a sculat dis-diminează; au zidit* acolo un altar și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire.

*2 Sam. 24.25.

5. Copiii lui Israel au zis: „Cine dintre toate semințiile lui Israel nu s-a suit la adunare înaintea Domnului?“ Căci făcuseră* un jurământ mare împotriva oricui nu s-ar sui la Domnul, la Mițpa, și ziseseră: „Să fie pedepsit cu moartea.“
*Cap. 5.23.

6. Copiilor lui Israel le părea rău de fratele lor Benjamin și ziceau: „Astăzi a fost nimicită o seminție din Israel.“

7. Cum să facem rost de neveste celor ce au rămas cu viață, fiindcă am jurat pe Domnul să nu le dăm fetele noastre de neveste?“

8. Ei au zis deci: „Este cineva dintre semințiile lui Israel care să nu se fi suit la Domnul, la Mițpa?“ Și nimeni din Iabes*, din Galaad, nu venise în tabără, la adunare.
*1 Sam. 11.1; 31.11.

9. Au făcut numărătoarea poporului, și nu era acolo nici unul din locuitorii din Iabes, din Galaad.

10. Atunci adunarea a trimis împotriva lor douăsprezece mii de ostași, dându-le porunca aceasta: „Duceți-vă* și treceți prin ascuțișul sabiei pe locuitorii din Iabes, din Galaad, cu femeile și copiii.“
*Vers. 5. Cap. 5.23. 1 Sam. 11.7.

11. Iată ce să faceți: să nimiciți cu desăvârșire orice bărbat* și orice femeie care a cunoscut împreunarea cu bărbat.“
*Num. 31.17.

12. Au găsit între locuitorii din Iabes, din Galaad, patru sute de fete fecioare, care nu se culcaseră cu bărbat, și le-au adus în tabără la Silo*; care este în țara Canaanului.“
*Ios. 18.1.

13. Toată adunarea a trimis soli să vorbească fiilor lui Benjamin care erau* la stânca Rimon și să le vestească pacea.
*Cap. 20.47.

14. În timpul acela beniamiții s-au întors și li s-au dat de neveste acelea pe care le lăsaseră cu viață din femeile din Iabes, din Galaad. Dar nu erau destule.

15. Poporului îi* părea rău de Benia-

min, căci Domnul făcuse o spărtură în semințiile lui Israel.
*Vers. 6.

16. Bătrânii adunării au zis: „Cum să facem rost de neveste pentru cei rămași, căci femeile lui Benjamin au fost nimicite?“

17. Și au zis: „Cei ce au mai rămas din Benjamin să-și păstreze moștenirea, ca să nu se șteargă o seminție din Israel.“

18. Dar noi nu putem să dăm pe fetele noastre după ei, căci copiii lui Israel* au jurat, zicând: „Blestemat să fie cine va da o nevestă unui beniamit!“
*Vers. 1. Cap. 11.35.

19. Și au zis: „Iată, în fiecare an este o sărbătoare a Domnului la Silo, care este la miazănoapte de Betel, la răsăritul drumului care suie din Betel la Sihem, și la miazăzi de Lebona.“

20. Apoi au dat următoarea poruncă fiilor lui Benjamin: „Duceți-vă și stați la pândă în vii.“

21. Uitați-vă, și când veți vedea pe fetele din Silo ieșind să joace*, să ieșiți din vii, să vă luați fiecare câte o nevestă din fetele din Silo și să vă duceți în țara lui Benjamin.
*Exod 15.20. Cap. 11.34. 1 Sam. 18.6. Ier. 31.13.

22. Dacă părinții sau frații lor vor veni să se plângă la noi, le vom spune: „Dați-ni-le nouă, căci n-am luat câte o nevestă de fiecare în război. Nu voi li le-ați dat: numai atunci ați fi vinovați.“

23. Fiii lui Benjamin au făcut așa: și-au luat neveste, după numărul lor, dintre jucătoarele pe care le-au răpit; apoi au plecat și s-au întors în moștenirea lor; au zidit* iarăși cetățile și au locuit acolo.
*Cap. 20.48.

24. Și, în același timp, copiii lui Israel au plecat de acolo fiecare în seminția lui și în familia lui și s-au întors fiecare în moștenirea lui.

25. Pe vremea aceea*, nu era împărat în Israel, fiecare** făcea ce-i plăcea.
*Cap. 17.6; 18.1; 19.1. **Deut. 12.8. Cap. 17.6.